

6 Kasım'da binlerce öğrenci, akademisyen ve öğretim görevlisi YÖK'ün 32 yılında haykırdı: "YÖK HÜKMÜNÜZ!"

32 yıldır öğrenci gençliğin, akademisyenlerin ve öğretim elemanlarının başında Demokles'in kılıcı gibi varlığını sürdüren, faşizme büyük hizmetlerde bulunan, hala da hizmet vermeye devam eden YÖK, bugün sokaklara çıkan binlerce öğrenci, akademisyen, işçi ve işsiz gençlik tarafından protesto edildi. Eylemlerin merkezi Beyazıt meydanı ve son günlerde sürekli çatışmalarla gündeme gelen ODTÜ'ydü. Bu iki merkezin dışında da bir çok üniversite de öğrenciler kitlesel eylemler gerçekleştirdiler.

7

YÖK HÜK MÜ NÜZ

MÜÇADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

6 - 20 Kasım 2013 / S245 / 1TL

Bir duvar inşaatı yükseliyor Rojava sınırında. Nusaybin, Kilis, Suruç, Şenyurt bölgelerini kapsayacak olan bir duvar.

Bir halkı, aileleri, dostları birbirinden ayıran tel örgüler ve mayınlar yetmiyormuş gibi, beton duvar koyuluyor araya. Bir ambargo, bir abluka duvarı. Rojava'yı açlığa, ilaçsızlığa mahkum etmeyi hedefleyen bir utanç duvarı!

3

Mitingin Ardından

Söğütluçeşme'de toplanan kortejde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkezi kortejin başında yer aldı. PSAKD pankartı arkasında, İzmir, Antalya Mersin, Sivas, Malatya, Van, İskenderun, Bursa, Manisa ve diğer illerden gelen şubeler vardı. Söğütluçeşme kortejinde Alevi Dernekleri Federasyonu, HDK, HDP, ÖDP, BDSP, Partizan, Mücadele Birliği, Alın-teri, Halkevleri, Gezi Tutsak Aileleri, Beşiktaş Çarşısı ve Alevi köy dernekleri yer aldı.

2

Katil Duruşmaya Gelmedi, Polis Gelenlere Saldırdı

Ethem Sarıgülük davasında sanık katil polis Ahmet Şahbaz duruşmaya gelmedi. Mahkeme 2 Aralık'a ertelendi. Adliye önünde bekleyen yüzlerce insana polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı.

4

Kadın: Ucuz İşgüvencesiz İşgücü

"AKP'nin Kadın İstihdam Paketi Kime Müjde" diyen Kadın Emegi Platformu, 2 Kasım günü bir forum düzenledi. Kadın Emegi ve İstihdamı Girişimi'nin çağrısıyla SMMM Odası'nda yapılan forumu yaklaşık 40 kadın örgütü organize etti.

5

THY'de Forum Var

THY işçileri 27 Ekim Pazar günü THY Greviyle Dayanışma Komitesinin çağrısı ile forumlarla buluştu. Birçok forumun, devrimci işçi örgütlenmelerinin destek verdiği forumda Gezi Ayaklanması'nda ortaya çıkan mücadele kararlılığının, THY grevi ve işçi eylemlerine taşınması, işçi eylemlerinin güçlendirilmesi kararlılığı ile sona erdi.

10

Editör

ULUSAL BİRLİK

Devlet ve hükümetin Avrupalarda bulup getirdiği K.Burkay, "Kürt Ulusal Konferansı"nın toplanamayabileceğini açıkladı; Barzani, ona böyle söylemiş.

Söylediği gerekçelerin bir önemi yok. Kendi haklılığını kanıtlamak için elbette öne süreceği nedenleri var. Ama öne sürdüğü gerekçeler ne olursa olsun gerçeğin tümünü açıklamaya yetmez.

Barzani'nin neredeyse "önder" rol oynadığı Kürt Ulusal Konferansının toplanmamasında şaşılacak bir şey yok. Şaşılması gereken nokta, burjuva sınıf önderliğinde "ulusal birlik" in hala mümkün olduğunun düşünülmesidir.

Burjuvazinin tarihte "ulusal birlik" ve ulusal kurtuluşlara önderlik ettiği bir dönem oldu. Ama o dönem kapitalizmin, dolayısıyla burjuvazinin yükseliş dönemine aitti ve bu tarihsel dönemin kapanmasının üzerinden neredeyse yüzyıllık bir zaman geçti. Burjuva sınıf, feodalizme karşı dünya çapında egemenliğini sağlama aldığından ve tarih sahnesine proletarya bağımsız bir sınıf olarak çıktığından bu yana o tarihsel rolünü bitirmişti.

3

Emekçilerin Kesin Zaferine Kadar

C.Dağlı

4

Kısır döngü

Taylan Işık

2

Uçurum

Sena Kızılırmak

3

Düğümlenen Çözüm

Umut Çakır

4

Cesaretle Yeni Alanlara Yeni Başarılar

Özgür Güven

10

Gezi Günlüğü

Sıla Erciyes

11

KISIR DÖNGÜ

Taylan Işık

3 Kasım'da İstanbul Kadıköy'de Aleviler yine meydanlardaydılar. Değişik şehirlerden gelen yüz binlerce Alevi, asırlar boyu zulme, kıyımlara, katliamlara uğramış bu inanç mensupları dev gövdesini hükümete ve devlete gösterdi.

Yüzbinlerce Alevi, "devletin Alevisi olmayacağı" sloganıyla yürüdü.

Aleviler bugüne kadar devlete ve hükümete karşı hep mücadele içinde oldular. Bunun temelinde egemen sınıfın Alevilere karşı her zaman baskı, terör ve katliam politikalarıyla yaklaşmış olması yatıyor. Aleviler devletin imha ve asimilasyon politikalarına daima mücadele ve başkaldırıyla karşılık vermişlerdir.

Devletin, Osmanlı zamanından beri Alevilere karşı izlediği bu katliam politikasının nedeni belirdi: TC dönemi dâhil, Türkiye daima "din devleti" olarak varolmuş ve egemen sınıf bu temel üzerinde varlığını sürdürmüştür.

Bugünün dünden farkı, dinci faşist bir iktidarın Alevileri, sadece Türkiye'de de değil, tüm Ortadoğu'da yok etme politikasına yönelmiş olmasıdır. Suriye'de Alevileri kafalarını keserek katleden canilerin arkasındaki gücün Türk devleti ve devletle işbirliği içinde olduklarını bir kez daha gördük.

Devlet ve hükümet bu politikada yalnız değil. Alevileri asimilasyon amaçlı gündeme getirilen "Cami-Cemevi" projesinde Alevi inancına mensup burjuvaların hükümet, Alevi düşmanı tarikatlar ve devletle işbirliği içinde olduklarını bir kez daha gördük.

Öyleyse şunun altının bir kez daha çizilmesi gerekiyor: Alevilere yönelik baskı ve terör politikası bu inanca mensup herkese aynı biçimde uygulanmıyor. Alevi burjuvalar, devlet ve hükümetle işbirliği içinde baskı politikalarından kurtulmakla kalmıyorlar ama hükümetin Alevi düşmanı politikalarının yaşama geçirilmesinde aktif rol de oynuyorlar.

Altı çizilmesi gereken ikinci nokta şudur: Aleviler, kendilerine yönelik ayrımcılığa, baskılara, katliamlara karşı bu güne kadar sayısız eylem yaptılar ve bu mücadeleleri uzun yıllardır sürüyor. Buna rağmen Aleviler üzerindeki baskı, terör, katliam, ayrımcılık, aşağılama politikaları ortadan kalkmak bir yana, daha da yoğunlaştı. Bu çizgi, günümüzün dinci faşist iktidarı tarafından en uç noktaya taşındı. Öyle ki, hakaret ve aşağılamalar devletin en tepesindeki kişiler tarafından yapıldı.

Devlet ve hükümetin bu politikasının nedeni belli: Egemen sınıf, egemenliğini ancak din sayesinde, devleti ve toplumu en dip hücrelerine kadar dincileştirerek; bunu da belli bir mezhebe dayanarak ayakta tutabilir hale geldi. Başbakan'ın "dindar nesil" istiyoruz demesi, bilinçli bir planın dışavurumudur.

Bu durum bize Alevilerin bunca bedeller çederek verdikleri mücadelelerinden neden bir sonuç alamadıkları hakkında bir ipucu veriyor. Alevilerin bugüne kadar verdikleri mücadelelerin hepsinde ileri sürülen talepler, günlük olarak gündeme gelen baskı ve sorunların ortadan kaldırılmasıyla sınırlı oldu. Oysa bu baskı, aşağılama, hakaret, baskı, katliam girişimleri sürekli yeni biçimlerde karşımıza çıkıyor ve bu nedenle Alevilerin mücadelesi kısır bir döngü içinde dönüp kalıyor.

Bu kısır döngü kırılmadan mücadelenin bir sonuç vermesi mümkün değil. Uzun yılların mücadele deneyimi bunu yeterince göstermiş durumda.

Kısır döngüyü kırmanın yolu, doğru politik hedeflere sahip olmaktır. Eylem her şey demek değildir. Eylem, doğru politik hedeflere sahip isek bir şey ifade eder, etkili olur ve sonuç alamazı sağlar. Elbette günlük olarak karşımıza çıkan her sorun bir mücadele konusu olmalıdır. Ama politik hedef bu sorunların ortadan kaldırılmasıyla sınırlı olamaz.

Mücadelemiz, sorunların kaynağını, temelini ortadan kaldırmaya yönelik olduğunda; hedeflerimiz bu anlayışla uyumlu olduğunda sonuç alabiliriz. Bu hedef, burjuva egemenliğin ve onun dayandığı devletin tüm kurumlarıyla yıkılması, yerine devrimci bir iktidarın kurulması olmalı.

Soruna böyle yaklaşığımızda yüz binlerce insanın katıldığı Kadıköy mitinginin politik etkisinin neden gücüyle orantılı olmadığını anlarız. Yüz binler, güçleriyle orantılı politik etkiye sahip olmak için ihtiyaç duydukları en önemli araçtan, devrimci politik hedeften yoksundular.

Bu yanlışlığı düzeltmek, bu hatadan dönmek Aleviler içindeki devrimci güçlerin başlıca görevidir.

Mücadele bayrağımıza "Devrimci Hükümet-Halk İktidar" yazmanın zamanıdır.

Mitingin Ardından

3 Kasım sabahı, Söğütluçeşme'ye yüzlerce insan giderek büyüyen bir kalabalığa karışıyor. Kiminin ellerinde çeşitli bayraklar, demokratik taleplerini içeren dövizler, Alevi inancını taşıyan bantlar alınlarda coşkulu bir yürüyüşe geçiyor. Daha ilerdeyse kortejler oluşmaya başlıyor. Ama kortejlerin yanından akıp giden yüzlerce insan var. Çocuklarıyla, torunlarıyla gelenlerin yanında göğünü özgürlük istemiyle doldurmuş gençler Söğütluçeşme'den Kadıköy meydanına ilerliyor. Kortejin içinden genç bir kadının haykırışına çevriliyor başlar: Haziran ayaklanmasını yaratanlar, kaldırım bayraklarımızı! Taksim'i zapteden binlerle yürüyoruz yine!

Ayakanmanın önemli dinamiklerinden biri olan Aleviler Kadıköy Meydanı'nı yüzbinlerle doldururken üzerlerinde hala Haziran Ayakanmasının rüzgarı esiyordu. Hep bir ağızdan atılan "Her Yer Taksim, Her Yer Direniş!", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları o günlerin canlılığına işaretli. Alevi eylemlerinde alışık olduğumuz yaşlı ve orta kuşak görüntüleri, yerini gençliğe bırak-

mıştı. Haziran ayaklanmasının motor gücü olan gençlik, Alevi mitinginde de kendini gösterdi. Genç kitlelerin özgürlük talebi, hükümet-devlet eliyle uygulanan koyu bir gericiğe ve faşizme karşı mücadelede temel bir talep olmaya

Söğütluçeşme'de toplanan kortejde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Merkezi kortejin başında yer aldı. PSAKD pankartı arkasında, İzmir, Antalya Mersin, Sivas, Malatya, Van, İskenderun, Bursa, Manisa ve diğer illerden gelen şubeler vardı. Söğütluçeşme kortejinde Alevi Dernekleri Federasyonu, HDK, HDP, ÖDP, BDSP, Partizan, Mücadele Birliği, Alinteri, Halkevleri, Gezi Tutsak Aileleri, Beşiktaş Çarşısı ve Alevi köy dernekleri yer aldı.

Numune Hastanesi önünde toplanan kortejde ise Pir Sultan Abdal Kültür Derneği şubeleri, Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği, yöre dernekleri, Çerkezler ve direnişlerini sürdürmekte olan Beltaş işçileri yer aldı.

Mitinge mesaj gönderen yazar Yaşar Kemal'in mesajı okundu. Gezi Ayakanması sırasında yaşamını yitiren Mehmet Ayvalıtış'ın annesine söz verildi. Anne Ayvalıtış'ın konuşması sırasında "Gezi Şehitleri Onurumuzdur", "Her Yer Taksim Her Yer Direniş", "Mehmet Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

devam ediyordu. Alevi köylerin demekleri ya da Alevi örgütlerin demeklerinin kortejleri genç nüfusun dinamizmini, öfkelerini, özlemini taşıyordu. Dövizlerinde Nazım'ın şiirlerinden Ape Musa'nın, Pir Sultanın sözlerine ve kendi yaratımları olan hükümete dair ince alaylarına kadar her şeyi bulabilirdiniz. Boğa Heykeli'nin

söylenen her şeyi bu kadar dikkatle dinliyor ve tepki gösteriyordu. Kürsüden yapılan konuşmaların çoğu inanç özgürlüğüne ve hükümeti süren diktaya karşıydı. "Zorunlu din dersleri kaldırılın mı" denildiğinde kopan alkış "Hükümet İstifa!" sloganıyla tamamlanıyordu. "Bizden istenen şey Hz Hüseyin'i yarı yolda bırakanlar

İzlenimler...

Devrime olan inancımın tekrar dirildiğini düşünüyorum. E ben yaşlı bir insanım. Ve en önemli insanlar artık bireysel sorunları çözümsüz kaldığı için buradalar diye düşünüyorum. İstedğim için buradayım.

Alandayken ellerimde gazete ile kitlenin arasında karıştıgımda, bugünkü mitingden diğer Alevi mitinglerinden farklı olduğunu gördüm. Akın akın insan geliyordu; gençleriyle, yaşlılarıyla, kadınlarıyla oradaydı, hatta nineler bile alandaydı. Yaşlısından gencine kadar herkes sesini biraz daha yükseltmek için Kadıköy meydanındaydı.

Bugün to-
runu ile
gelmiş
Se y i t

Rıza'ya benzettiğim bir yaşlı amca ile sohbet ettim. Yanına oturdum, kovsa da gitmezdim zaten. E eski toprak, mutlaka yaşamış olduğun, benim il-

Şiddete karşı olmak ile beraber mitingde toplanmayı ve (dağlamayı) pasif bir direniş biçimi olarak görüyorum. İnsanlar da hala yaşamlarından kaybedeceklerine dair illüzyon var, dolayısı ile somut sonuç almaya ben de, herkes de ister.

Ben ezilen olduğumuzu inanmıyorum ve bugün burada olmak istediğim için bu alandayım. Gün önemli, çünkü tüm insanlar bir arada, buna ihtiyacımız var. Birileri eziliyor diye bugün burada değilim.

gimi çekek bir anısı vardır ümidiyle oturdum. Dersimliydi ve bana anlattığı şey 38 katliamıydı. Annesinin gözlerinin önünde öldürdüğünü anlattığındaki gözyaşları unutulur gibi değil. "Hala çok net hatırlayabiliyorum" diyordu. Gözlerini dikip soruyor: "Sadece bir araya gelmek ile olmuyor, daha fazlasını yapamaz mıyız ki?" Polislere üst araması yaptırmayan Alevi kadınlar "daha çok beklerler" diyerek giriyorlar alana.

oraya gelindiğinde yüzlerce insan durmuş dizi dizi geçen kortejleri izliyor, sloganlara eşlik ediyor, alkışlıyor, yürüyenlere başka bir duyguyu verdiler. Önerilerden geçip giden, gençlikle dolu kortejler özgürlüğü getirmek için yola çıkmış bir orduydü. Yürüyenlerin gururlarını okşuyorlardı. Az ilerdeyse ansızın karşımıza çıkan "Halkın Takımı Beşiktaş" Çarşısı imzalarıyla; herkesi neşeli bir meydan okuyuşa davet eden "Sık bakalım..." sloganıyla gelen taraftar grubu ordakilere ayrı bir canlılık katıyordu. Ve meydana ulaşan kalabalık meyandaki kalabalıkla buluşurken, onbinler yüzbinleri buldu.

Belki de ilk defa bir mitingde onbinlerce insan kürsüden

gibi olmak. Düşkün olmamız, başeğmemiz isteniyor! Gericiliğe başeğecek miyiz?" sözleri önce "Hayır" sesleniş ve ardından dalga halinde meydana yayılan "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganıyla karşılandığında, belki de Kızılcahamam'a Erdoğan'ın ertesi gün yapacağı konuşmanın metni döşeniyordu.

Ertesi gün Erdoğan Hacı Bektaş etkinliklerine katılmayacaklarını, desteklerini çektiklerini belirtti ve "siz Hacı Bektaş gibi yaşayan biziz, onlar pek öyle yaşamıyor" diyerek bütün dünyanın alay konusu olan tavırını gösterdi. Mitingdeki Alevi kitlelerinin devrimci ruh hal,i yıllardır süren hükümetin oyalama politikasının sona erdiğinin bir kanıtıydı.

ULUSAL BİRLİK ?

Onun yerini, o zamandan itibaren proletarya almaya başlamış ve süreç içinde bu yer değişimi tamamlanmıştır. Nasıl ki her burjuvanın en sıradan, en bayağı çıkarı tüm sınıfının çıkarlarının üstünde yer alırsa her burjuva sınıfının çıkarları da "kendi ulusu"nun çıkarlarının üstünde yer alır. Sadece proletarya, "kendi ulusu"nun çıkarlarını kendi çıkarları olarak görür ve onlar için savaşır. Çünkü "kendi ulusu"nu kurtaramayan proletarya kendini de kurtaramaz.

"Kürt Ulusal Konferansı"nın toplanmamasından hayal kırıklığına uğrayanların anlayamadığı -ve aslında anlamak zorunda oldukları- nokta, her

burjuva toplumda olduğu gibi "Kürt Ulusu"nda da "iki ulusun" olduğudur: Burjuvalar ulusu ile "ezilen, sömürülen kitleler" ulusu.

Barzani birincisini temsil ediyor; devrimci güçler ikincisini.

Şimdi "burjuva ulus"u temsil eden Barzani'nin; daha doğrusu KDP-KYB önderliğindeki G.Kürdistan yönetiminin "kendi" çıkarlarını nasıl Kürt Ulusunun çıkarlarının üzerinde tuttuklarını somutun zenginliğinde görelim. Örneklerimiz Rojava'ya ilişkindir zira şimdi Rojava Kürt ulusunun özgürlük savaşının en önemli halkası konumuna yükselmiştir. Yüksek Kürt Konsey'i üyesi İlham Ehmed Özgür Gündem gazetesine yaptığı açıklamada Federe Kürdistan Hükümeti'nin (bunu Barzani olarak okumamızda hiçbir sakınca yok) Rojava'ya ilişkin politikası ve pratiği

hakkında şu öğretici değerlendirme ve gözlemi anlatıyor:

"Federe Kürdistan Hükümeti Türkiye'nin perspektiflerine göre hareket ediyor. Rojava'daki her türlü ambargo Türkiye'nin perspektifi doğrultusunda gerçekleşiyor. Türkiye bunu Federe Kürdistan Hükümeti üzerinde farz görüyor; onlar da ona göre hareket ediyor. Ve sınırı kapalı tutuyorlar: KDP ve Türkiye'nin çıkarları ortak. KDP biraz da Apo'cu hareketin etki alanının genişlemesinden korkuyor bence. Güney'de de korkuyor, Rojava'da da korkuyor. Bugün Rojava'daki ambargonun nedeni de Rojava'nın Apo'cu hareketin elinde olmasındandır. Yani diyorlar ki 'PYD'nin elinde olduğu sürece bizler de kapıları açmayız, yol vermeyiz ve kırılmalarını bekleriz' diye düşünüyorlar. Hatta Rojava'ya yapılan saldırıların çoğunda onların verdiği destek var. Aslında sessiz kalmakla çetelere çok fazla destek verdiler. Çeteler bu sessizlikten çok cesaret aldılar."

İkinci örnek, fırsat buldukça Türkiye'yi övmekte pek cömert davranan Salih Müslim'e ilişkin bir haberdir. Rojava'da Türkiye ile birlikte Kürt halkına karşı ve kesinlikle Türkiye'nin çıkarları doğrultusunda bir politika izleyen Barzani, Salih Müslim'e tüm gazetelerde yer alan habere göre şöyle davranıyor:

"PYD Eşbaşkanı Salih Müslim'in Güney Kürdistan'a girişi Güney Kürdistan yönetimi tarafından yasaklandı. Müslim, diplomatik çalışmalar için Güney Kürdistan'a dönerken, girişi önlendi. Bölge hükümeti Müslim'e Güney Kürdistan'a geçişini yasakladığını bildirdi."

Örnekler çok ya da somut çok zengin diyebiliriz. Parçalanmış, ülkesi ilhak edilmiş Kürt Ulusunun birliğini sağlaması istenen adamın -elbette burada aslında bir sınıfı, burjuva sınıfı kastediyoruz- pratiği budur. Kendisinin, sınıfının en sıradan, en bayağı çıkarını tüm ulusunun çıkarlarından üstün tuttuğunu bundan daha iyi gös-

terebilecek örnek belki de az bulunur.

UKH'nin bu duruma büyük bir öfkeyle yaklaştığını biliyoruz. Ama halkların yaşamındaki büyük sorunlar öfke gibi şiddetli duygularla çözülmez. Barzani ve onun sınıfı davranmaları gerektiği gibi davranıyorlar. Yanlış olan, onların gerçek sınıf durumunu anlamayan ya da anlamak istemeyenlerin onlara umut bağlamasıdır.

Yaşam, insanın kafasındaki teoriye uydurulamaz. Ama teori ve düşünce yoluyla gerçekliği kavrayarak dünyayı değiştirebiliriz.

Eğer Kürt halkının kurtuluşu G.Kürdistan burjuva sınıfıyla birlikten geçiyorsa HDP Kongresi'nde söylenen "Türkiye ve Kürt halklarının kurtuluşu ortaktır" sloganı ne oluyor; eğer ikincisi doğrusa Kürt halkının dikkatlerini, ilgisini, Barzani'ye ve onun temsil ettiklerine çevirmek ne oluyor.

Bu da başka bir konu!

DUVARINIZ BU KASIRGAYI DURDURAMAZ!

Bir duvar inşaatı yükseliyor Rojava sınırında. Nusaybin, Kilis, Suruç, Şenyurt bölgelerini kapsayacak olan bir duvar.

Bir halkı, aileleri, dostları birbirinden ayıran tel örgüler ve mayınlar yetmiyormuş gibi, beton duvar koyuluyor araya. Bir ambargo, bir abluka duvarı. Rojava'yı açlığa, ilaçsızlığa mahkum etmeyi hedefleyen bir utanç duvarı!

Sözümüne kaçakçılığı engellemek için, "sınır güvenliği için"!

Bizzat devlet eliyle sınır kevgire çevrilmiş. Ambulanslar cephaneye taşıyor. Kimyasal silah yapımında kullanılan malzemeler hiç olmadık yerlerden çıkıyor. Gündüz sınırın bir tarafında gece öbür tarafında dolaşan silahlı adamlar devlet konuk evlerinde ağırlandıyor. Ve devlet "sınır güvenliği için", tüm bu karmaşık işlerin döndüğü bölgeye değil, denetlemesi en kolay bölgeye duvar örtüyor!

Açıkça anlaşılabilir ki, Suriye'de vahşi cinayetler işleyen insanlık düşmanı çetelere her türlü desteği veren devlet, Rojava devriminin gün geçtikçe büyümesinin önünü alamayınca çareyi ambargo ve abluka uygulamakta buldu. Güney Kürdistan yönetimine baskı uygulayarak Barzani yönetiminin Rojava sınırını kapatmasını sağladı. (Barzani yönetiminin de bu baskıya bile isteye boyun eğdiğinin altını çizmekte fayda var. Hatta PYD'ye karşı düşmanca açıklamalarına işaret etmek gerek.) Böylece Rojava tüm sınırları kapatılmış, yalıtılmış bir şekilde, Türkiye'nin besleyip büyüttüğü dinci-faşist çetelerin vahşetine maruz bırakıldı.

Ama bir halk devrimi, müthiş bir fırtınadır. Önüne çıkan tüm engelleri yıkan bir kasırgadır. Betonun delen umuttur o! En karanlık ortam-

larda bile geleceğe güvenmeyi yaratan coşkun bir kabarıştır. Rojava'da olan da buydu işte.

Rojava devrim güçleri Türkiye destekli çeteleri tüm cephelerde bir bir yenilgiye uğrattı ve Irak sınırındaki Til Xe'f'i ele geçirdi. Sınır kapısında denetimi ele geçirdikten sonra bir hava deliği açmış oldu. Ablukayı kendi gücüyle parçaladı Rojava devrimi. Türk devleti ve hükümetini başarısızlığa uğrattı. Duvar bu şartlarda hızlandı. Daha doğrusu hızlandırılmak istendi.

Örgütlü bir halkı yenmek mümkün değil. Kürt halkı sınırın her iki kesiminde yükselttiği mücadele ile bunu kanıtladı.

Her zaman Kürt özgürlük mücadelesinin en ön saflarında yer alan kadınlar, yine en önde yürüdüler. Nusaybin Belediye Başkanı Ayşe Gökkan, 31 Ekim günü sınırda, duvarın örülmeye başladığı noktada, mayınlı arazide açlık grevine başladı, ardından ölüm orucuna çevirdi.

Ayşe Gökkan'ın eylemi çok kısa zamanda her tarafa duyuldu ve Kürt halkı O'nun yanında yer aldı. "Askeri bölge" olduğu gerekçesiyle

yaklaşırılmayan halk, asker ve çevik kuvvet ablukasına rağmen hemen her gün sınıra geldi. İlk destek, başkanlığını yaptığı belediye işçilerinden geldi. Ardından BDP'li yöneticiler ve Nusaybin halkı başkanını eylemde yalnız bırakmadı, yürüyüşler eylemler düzenledi. K.Kürdistan'ın dört bir yanında polis çatışmaları yaşandı, açlık grevleri başladı.

7 Kasım'da çağrı yapıldı. Tüm Kürt halkı Nusaybin'de hem eyleme destek vermek, hem de "duvarı yıkmak" için toplanmaya başladı. Bu arada Ayşe Gökkan, hedefine ulaşmış olarak eylemine son verdi.

Dört bir yandan binlerce kişiyle Nusaybin'e doğru yürüyüşe geçen Kürt halkının önu polis barikatlarıyla kesildi, valiliklerce yasaklandı. Buna rağmen miting alanına ulaşan Kürt halkı, hem Rojava'dan hem de Kuzey'den sınıra yöneldi. Polis ve askeri birlikler gaz bombalarıyla, basınçlı suyla saldırdı göstericilere. Sadece bu tarafa değil, Rojava'ya da gaz bombaları yağdırdı. Gazetemiz baskıya girerken çatışmalar devam ediyordu.

Ağabey Atakan Kardeşini Soruyor

9 Eylül'de polis, Antakya'da bir gencimizi daha katletti. Bu, sermayenin kaygıyla beklediği "Eylül" Ayaklanmasını tetikleyen şeydi. Coğrafyamızda tüm halklar sokaklara dökülürken, "artık anaların ağlamadığını" koca pankartlarla her yere astıran devlet bu katliamı da örtbas etmede gecikmedi. Taksim Ayaklanması boyunca katledilen tüm gençler gibi, Ahmet'in katliamı da meşrulaştırıldı, görüntüler, kamera kayıtları yok sayıldı.

Ahmet Atakan'ın abisi son ortaya çıkan videoları, civardaki güvenlik kamerası kayıtlarını birleştirerek bir video hazırladı. Kardeşinin katledilme görüntülerini içeren videoyu yayımlayan ağabey Atakan videoda ilk olarak İçişleri bakanı ve valinin apar topar Ahmet'in öldüğü sırada o mahallede polis müdahalesinin olmadığını, kayıtlara göre Ahmet'in yüksekte düştüğü için öldüğü açıklamasını veriyor, ardından olayın 20 dakika öncesini kameralarla göstermeye başlıyor. İzliyoruz biz de, kitle yok, kalabalık yok, eylem yok. Sokaklarda koşuşturan birkaç genç ve araçların park ettiği sokaklar ve sokakta rastgele sağa sola evlerin içine gaz kapsülleri yağdıran iki akrep...

Gaz bulutunun sardığı sokaklarda uzaktan bir kişinin yüksekte yere düşmesini, buna rağmen düştüğü yere gaz bombaları yağdırılmasını, bir dakikadan daha fazla süre insanları olay yerine yaklaştırılmamasını izliyoruz. Ve o ana kadar çekim yapan siyah renkli akrebin gaz bombası yağdırmaya başlamasıyla kamerasını başka tarafa çevirmesini...

Ahmet hastaneye kaldırıldığında müdahale edecek sağlık ekibine de gaz maskesi getirilmiş. O kadar çok gaz kokuyormuş ki, sağlık emekçileri fenalaştıklarını anlatıyorlar alınan ses kaydında. Ve ağabey Atakan anlatıyor: "Ahmet Atakan'ın öldüğü gece henüz olaydan 1-2 saat sonra emniyet AA'na görüntüleri sızdırdı ve Ahmet'in düşerek öldüğünü söyledi. Hemen ertesi gün Hatay valisi Ahmet'in düşerek öldüğünü, polisin herhangi bir müdahalesi olmadığını açıkladı.

İnanılmaz bir hızla çalışan bu ekip neden Abdöcan ve Ali İsmail'de aynı hızı sergilememişler? Olay düşerek ölmeye dahi olsa izlediğimiz bu videoda polisin hangi eylemlere saldırdığını anlayabildiniz mi? Acaba oradaki araçlar ne eylem yapıyordu şahsen ben anlamadım. Anladığım tek şey, canları sıkılan şahısların ortalığı dağıtmaya gelmesi ve anayasal bir suç işlemesidir. Bu konuyla ilgili soruşturma sürmekte.

Ve soruyoruz, ara sokaklara ateş açan polis, acaba evlerinde oturan yaşlıları, hastaları, çocukları ve bebekleri düşündü mü? 15-20 kişilik bir gruba saldırmak, mahallelinin canını tehlikeye atmak hangi akla hizmettir? Siz kimi koruyorsunuz? O gün Armutlu Mahallesi'nde müdahale edilmedi diyen zihniyetler acaba buna benzeyen bir müdahaleyi daha önce nerde gördü? Bu çocukların elinde silah var mıydı? Eğer siz aşırı tahrik kullanmasaydınız bu çocuklar orada olacaktı mıydı? Ahmet'in yere yığıldığını görmeyen rağmen hangi vicdanla yığıldığı yere gaz yağdırdınız? Yapılan vahşeti çekmekte olan kamerayı neden çevirdiniz?

Yani uzun lafın kısası bu izlediğiniz videolarda görüldüğü gibi o gece polisin orantısız ve zevk-i sefa bir müdahalesi apaçık ortada. Bizi korumakla görevli şahıslar canımızı tehlikeye atıyor ve hatta canımızı alıyor. Ahmet Atakan ölüm nedeni ne olursa olsun burada bir numaralı suçlu, o gaz bombalarını rastgele atan şahıslardır. Yazıklar olsun."

UÇURUM

SENA KIZILIRMAK

Ekim ayı içinde Forbes dergisi en zenginlerin listesini yayınladı. Listede birkaç değişiklik vardı ama yine de alışık olduğumuz zenginler vardı. Çalışan milyonların ücretleri erirken, açlık sınırından daha düşük ücretlerle geçinmeye çalışırken, onlar yine zenginliğin doruklarındaydı.

İşte size birkaç zengin:

Hüsnü Özyeğin: Fiba Holdingin sahibi... Türkiye'nin 3. En Zenginlerinden... Kişisel serveti 3.1 milyar dolar. Köylülere dışkı işkencesini yapan Çağlayan, birçok faili meçhul ve infazlardan sorumlu tutulan Veli Küçük gibilerle adı anılan... Dosyalarını temizlemek için AKP hükümetine tam destek sunan son yılların hızlı yükselen zenginlerinden...

Ferit Şahenk: Doğuş Grubunun sahibi... Türkiye'nin 1. En Zenginlerinden. Şahenk Ailesinin serveti 7-8 milyar dolar. Ferit Şahenk'in kişisel serveti ise 3.4 milyar dolar. Haziran ayaklanmasında Amerika'ya kaçan... Mısır ayaklanmasında ise çalışan tek fabrika benimkiydi diye övü-

nen... Ergenekon dosyasında adı geçen ordu mensuplarının dostu olan... Ama hükümetle asla arasını bozmayan Ferit Şahenk, 2001 yılında Ayhan Şahenk ölünce onun izinden gider.

Murat Ülker: Yıldız Holdingin sahibi... Serveti 3.1 milyar dolar. Ülkerlerin zenginleşmesinin yılları çok manidardır. 1945-1960 yılları işe girişip atılım yaparlar... Ermeni-Yahudi mallarının servetinin yağma yıllarıdır bu yıllar. 1980'lerden itibaren gıda ile ilgili birçok sektöre el atar, fabrikalar büyür... Yani darbe yılları Ülker'e öyle iyi gelir ki... Darbe öncesi Ülker grevlerle sarsılan fabrikalardan birisidir çünkü... 2000'de başa geçen Murat Ülker olur... Ve 2000'ler Ülker tarihinin en istikrarlı büyümesini yaşar... 2005-6 yıllarında dünya en zenginleri listesinde adı geçer...

Bir de adı açıklanmayan milyar dolarlık zenginler var... 19 milyar doların sahipleri acaba hayatımıza getirilen hangi karanlıklardan besleniyorlar...

Madalyonun bir de öteki yüzü var. Vergilerin en ağırını

ödeyen, en uzun iş saatlerine mahkum edilen servetleri değil sayıları milyonlar olanlar...

2012-13 yılı için asgari ücret 803 lira. Açlık sınırı: 1064 lira. Yoksulluk sınırı: 3466 lira. İş cinayetleri sonucu ölen işçi sayısı 2013'ün ilk on ayında 1016. Sadece Ekim ayı içinde 109 işçi çalışırken hayatını kaybetti. İşsizlik oranı yüzde 9.3. Türkiye'de "yeterli miktarda gıdaya ulaşamayan insan sayısının 13 milyon dolayında olduğu" "halen 6.5 milyon kişi proteinsiz, 10 milyon kişide düşük kalorili gıdalarla beslenmektedir" (Ankara Ticaret Borsası-2010)

Yani bizler için baskıların, yasakların arttığı yıllar zenginler için büyük servetlerin biriktiği, emekçiler içinse yoksulluğunun katmerlendiği yıllardır. İsterseniz sizler de bakın diğer ünlü zenginlerin servetlerinin, fabrikalarının, yatırımlarının arttığı yıllara... tarihlerle, yasakların artışı, ücretlerin düşüşü ve darbelerle birlikte bakın çünkü servetlerini ancak böyle büyütüyorlar. Bu büyük ve korkunç hale gelen uçurumaysa artık bir soru vermenin zamanıdır.

Başyazı

C. Dağlı

EMEÇİLERİN KESİN ZAFERİNE KADAR

F. Engels, Paris Komünü'nden 20 yıl sonra (1891) Komün deneyimini de göz önünde tutarak özlü belirlenmelerde bulunur:

"İşçilerin kanı pahasına kazanılmış her devrimden sonra, işçilerin yenilgiyle sonuçlanan yeni bir savaşım patlak verir."

Engels'in, proletaryayla burjuvazi arasındaki savaşımın pratik deneyimine ilişkin bu önemli değerlendirmesi, yirminci yüzyıl toplumsal devrimleri tarafından da doğrulanmıştır.

(.....)Ücret artışlarının, kapitalistlerin karını düşürmeye doğru ilerlemesi ve giderek sermayenin varlığını tehdit edecek bir noktaya varması karşısında sermaye buna çok sert tepki gösterir. Aynı şekilde işçi sınıfının, burjuvazinin siyasi iktidarını alacağı edecek bir noktaya doğru ilerlemesi karşısında egemen sınıfı çok şiddetli bir tepki gösterir.

Her iki olguda, karşıt sınıfların karşılıklı ilişkisi ve ikisi arasındaki sınıf savaşımı tarihinde ortaya çıkmıştır.

(.....)Egemenliklerini gerçek anlamda yitirmiş olan toplumsal güçler, sanki iktidarlarının temelleri çökmemiş gibi belki eski konularını tekrar yakalarlar umuduyla bütün güçlerini toplayıp tekrar saldırıya geçerler.

Kendi güçlerinin yetmediği yerde uluslararası sermaye güçlerini yardıma çağırır.

Geri burjuva şiddetin en yoğun kullanıldığı, en uç noktada dek götürüldüğü, en büyük kitle katliamlarının gerçekleştiği dönem, kapitalizmin dağılma dönemidir. Kapitalizmin, tekeli kapitalizm aşamasına geçmesiyle birlikte, eski ekonomik ve sosyal ilişkileri tam bir çürüme ve çözüme gösterdi. Bu gelişmenin bir sonucu olarak, düşman sınıflar arasındaki karşıtlık ve çatışma da en keskin düzeye gelerek, dünyada devrimci bir dönemi başlattı.

Diyalektik bize, tarihe, tarihsel süreçlere ve olgulara çok yönlülük içinde bakmamız gerektiğini öğretir. Gerici zor, kendi karşıtı, devrimci zoru yaratmıştır. Egemenlerin tam kazandıklarını düşündükleri sırada ezilen ve sömürülenlerin geçmiştekileri aşan büyük gösterileriyle karşılaştılar. 77 1 Mayıs'ında yaptıkları katliamlarla işçi sınıfı hareketini ve halk güçlerini sindirip, boyun eğdirdiklerini sanıyorlardı ama işçiler ve halk yığımları 78 1 Mayıs'ıyla yanıt verdiler. 77 1 Mayıs'ından 35 yıl sonra ise Taksim'de dünyanın üçüncü büyük 1 Mayıs gösterileri yapıldı. Kürdistan serhıldanlarından sonra 31 Mayıs'ta patlayan ve Haziran'ı da kapsayan genel halk ayaklanması tekeli sermaye ve faşist devlete şiddetli bir yanıt oldu.

Ayaklanan halk "Bu daha başlangıç" dedi. Peki, bu neyin başlangıcı? Ayaklanma, devrimin başlaması olarak, bu devrimin başlangıcı olarak değerlendirildi. Bu büyük bir devrimin ilk patlamasıdır. Daha büyük patlamalar ise kapıda.

Halk kitlelerinin başladığı işi tamamlamaya kararlı olduğu şurada da bellidir. İlki düzeyinde olmasa da eylemler çeşitli biçimlerde devam etti. Eylemlere örgütsel bir yapı kazandırmak için semtlerde örgütlenen park forumları komite ve konseyleri (halk meclisleri) yaygınlaştırıldı. Ortaya çıkan her olanak iktidara karşı bir mücadele aracı haline getirildi. Ekonomik krizin derinleştiği haberleri ve pratik yansımaları siyasi iktidarın her başarısızlığı çevre sorunu, sosyal yıkım, eğitim sorunu yeni bir ayaklanmanın, gelişen devrimin bir ögesi olarak değerlendirildi. Merdivenlerin boyanması ve yol sorunu devrimci mücadelenin bir ögesi haline getirildi.

Bu eğilim, hazırlıklar ve olayların yönü, sürecin büyük kapışmaya gebe olduğunu haber veriyor.

Halk ayaklanmasında büyük bir devrimci enerji harekete geçti. Ama bu harekete geçmesi gereken kitle enerjisinin tümü değil. Eyleme geçenler henüz harekete geçmeyenleri de eyleme çekecektir. Bu süreç, devrime akar ve işçi sınıfının ve halkların devrimci gücü, haklı öfkesi ve devrimci enerjisi o zaman tam anlamıyla harekete geçer.

Bu, egemenlerin alaşağı edilmesi demektir. Fakat onlar oturup buldukları yerden tepetaklak edilmelerini beklemeyeceklerdir. Örneklerini verdiğimiz tarihteki deneyimlere göre davranacaklardır. Çünkü hiçbir egemen sosyal sınıf, gözlerinin önünde bir devrimin gelişim göstermesine izin vermez. Kendi varlığını ortadan kaldıracak sosyal mücadeleyi engellemek için elinden gelen her araca, her olanağa ve kötülüğe başvurmaktan çekinmeyecektir. Baskı aygıtını güçlendirmesi, saldırı üzerine saldırıda bulunması ve aldığı diğer tüm önlemler onların kendi çıkarlarını ve iktidarını korumak için neleri göze alabilecekleri ve yapacakları hakkında kesin bir fikir veriyor.

Devrimci işçiler, mücadeleciler, komünistler hazırlıklarını ve çalışmalarını buna göre yapmalıdır. Mücadelenin bizim zaferimizle sonuçlanması için örgütlenmeye hız verilmeli. Komite ve konseylerin sayısı artırılarak yeni bir ayaklanmanın dayanakları olarak görev üstlenmeleri sağlanmalıdır.

Mücadalemizle doğmuş olan politik ortam, örgütlenmek, daha iyi bir hazırlık yapmak ve başarmak için büyük olanaklar sunuyor. Devrimci yetenek, doğmuş olan bu olanakları etkin biçimde değerlendirmektir.

Ortaya çıkmış olan bütün olanaklar, bütün araçlar ve mevziler, devrim için, devrimci bir iktidar için harekete geçirilmeli. Emekçi kitlelerin çıkarına bir şeyler yapmak için iktidarda olmak gerekiyor.

Burjuva egemenliği altındaki bir toplumda halk tarafından yönetim bir saçmalaktır. Burjuva yönetimindeki bir toplumda bir "işçi hükümetinin" kurulması, işçi sınıfının iktidarı anlamına gelmez. Böyle bir hükümet burjuva egemenliğin işçiler ve halk tarafından desteklenmesi anlamına gelir.

Egemen sosyal sınıfın iktidarı yıkılmadan emek sermaye ilişkisine dokunmadan emekçilerin lehine bir şeyler yapılamaz.

Buradan çıkan özlü sonuç apaçıktır: Başlamış olan -daha doğrusu ileri düzeye varmış olan- mücadele devrimci bir iktidarın kurulmasına kadar götürülmeli, elde edilen kazanımlar ve zafer bu yolla güvence altına alınmalıdır.

Antep'te Patlama

Antep'in en işlek caddelerinden birisi olan Gaziler Caddesi'nde patlama meydana geldi. Olay, 7 Kasım Perşembe saat 10.20 sıralarında Gaziler Caddesi'nde bulunan 3 katlı Hacı Büyükeşe İş Merkezi'nde meydana geldi. Çıkan yangın sonucu 3 işçi hayatını kaybederken, çok sayıda yaralı var.

Yangının çıkış nedeni henüz bilinmezken, yaralılar olduğu öğrenildi. Olay yerine çok sayıda itfaiye, sağlık ve polis ekibi sevk edildi. Olay yerine kimse yaklaştırılmazken, itfaiye ekipleri sokağın dar olması ve yoğun duman nedeniyle alevlere güçlük müdahale etti. İtfaiye ekipleri içeride mahsur kalan işçileri dışarıya çıkarmaya çalışırken, pek çok kişi yangının başlamasıyla birlikte kendini zorlukla dışarı attı. İş merkezinde çıkan yangın kısa sürede yayıldı. İçeriye kaplayan du-

manlar, iş merkezinde paniğe neden oldu

İtfaiyenin soğutma çalışmasını sürdürdüğü iş merkezine gelerek incelemelerde bulunan ve itfaiye ekiplerinden bilgi alan Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Asım Güzelbey "Maalesef yangında 3 vatandaşımızı kaybettik, çok sayıda vatandaşımız da dumandan etkilendi ve hastanelerde tedavi görüyor" dedi.

İtfaiye ekiplerinin soğutma çalışmalarını başlatmasının ardından olay yerine gelen Gaziantep Vali Yardımcısı Mehmet Taşdoğan, yangında 3 kişinin öldüğünü ve 30'a yakın yaralı olduğunu ve bu yaralılardan 7'sinin durumunun ağır olduğunu bildirdi. Vali Yardımcısı Taşdoğan, yangının çıkış nedeninin belirlenmesi için çalışma başlatıldığını kaydetti.

Katil Duruşmaya Gelmedi, Polis Gelenlere Saldırdı

Ethem Sarısülük davasında sanık katil polis Ahmet Şahbaz duruşmaya gelmedi. Mahkeme 2 Aralık'a ertelendi. Adliye önünde bekleyen yüzlerce insana polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldırdı.

Ethem Sarısülük'ü öldüren polis Ahmet Şahbaz'ın yargılandığı davanın 2. duruşması için Ethem Sarısülük'ün ailesi, dostları ve yoldaşları 28 Ekim'de Ankara Sıhhiye'de Adliye önünde toplandı. Adliye önünde bekleyen yüzlerce kişi için çevik kuvvet polisi yığınak yaptı.

Adliye önünde mahkemenin vereceği karar "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam", "Ethem Yoldaş Ölümsüzdür", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları ile beklendi.

Ethem'in ailesi ve avukatlar dışında kimse duruşma salonuna alınmadı, Katil polis Ahmet Şahbaz'ın da gerekçe göstermeden mahkemeye gelmeyişi protestolara neden oldu. Mahkeme sonucu hiç bir sonucun alınmaması, dışarıda sloganlarla protestolara neden oldu ve polisin saldırısı

gecikmedi. Tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldıran polis, kitleyi Opera ve Kızılay yönüne sürdü.

Çok sayıda kişinin yaralandığı ve gözaltına alındığı duruşma sonrası kitle Güvenpark'ta toplandı ve bu saldırıyı protesto etti. 2 Aralık'a ertelenen Ethem'in davasına çağrı yapılırken, tüm kat-

ledilenlerin davalarına sahip çıkmak gerektiği vurgulandı.

Ali İsmail Korkmaz için 20 Kasım'da Eskişehir Adliyesi'ne, 21 Kasım günü de Mehmet Ayvaltaş'ın katillerinin yargılanacağı Kartal Adliyesi'ne katılmak için herkese orada bulunma çağrısı yapıldı.

DÜĞÜMLENEN ÇÖZÜM
Umut Çakır

Herkesin aklında aynı soru: Yoksa hükümet, çözüm sürecini daha başından beri seçimlere yatırım için bir oyalama olarak mı görmüştü?

Eğer tarihi önemde bir dizi gelişmeyi, başbakan ve çevresindeki birkaç kişinin niyetleri, planları ve iradesiyle açıklama yanlısına düşürse yukarıdaki sorunun cevabı "evet" olurdu. Ne yazık ki UKH şimdi içine düştüğü derin hayal kırıklığını açıklama adına sürecin gelip dayandığı düğümlemeyi, adına hükümet denen bir avuç kişinin niyetlerine havale ediyor. Bu bakış açısı, politik yaşamda karşılığı olmayan, "samimiyet, istek, cesaret" gibi ölçsüz kavramlara yaslandığı için benzer hatalarını birçok kez tekrarlama riskini bağrında taşır. Oysa üst üste ve ard arda gerçekleşen sarsıcı olayların yarattığı sınıflar arası güç dengeleri, dün nasıl uzlaşma adımlarını gündeme taşıdıysa bugünün düğümlerini de yaratmıştır. Bir yıl öncesini hatırlayalım: hangi tarihi olaylar tekeli sermaye hükümetini uzlaşma ve müzakereye mecbur bırakmıştı.

En başta Rojava'da gerçekleşen devrim, Kürt halkının büyük özgürlük yürüyüşünde bir kilometre taşı oldu. Artık sokak eylemlerinde taşınan her pankartta "Kürdistan'a Özgürlük" yazılıyordu. Bu ulusal sorunda sermayenin tartışmaya dahi yanaşamayacağı, onun en zayıf noktasına vuruyordu: Sınırların yeniden belirlenmesi.

Kürt halkının siyasal eylemlerinin düzen içi bir takım reformlarla oyalanabilecek çizginin ötesine geçmesi, ilhakçı Türk sermayesini telaşlandırdı. Ana dili,

vatandaşlığı, anayasal bir takı hakları vs. tartışabilirdi ama ilhak sorununu asla.

Halkın isyancı ruh halini ve eylemlerini ateşleyen tutsakların ölüm orucu, Hürriyet'in başyazarı Sedat Ergin'in itirafıyla "Türkiye'yi bir uçurumun kenarına" getirmişti. Halk zindanları kuşatıyor ve sermayenin ikinci büyük tabusuna, tutsakların özgürleştirilmesine doğru açık bir yönelim başlıyordu. Ve bu görkemli manzarayı Türkiye emekçi sınıflarının 1 Mayıs Alanı Taksim'de milyonları geçen gövde gösterisi tamamlıyordu.

Kıscacası sermaye ve hükümetini pazarlık masasına oturtan yakın ve açık bir devrim tehlikesiydi. Durum askeri dengeler açısından hiç de farklı değildi. Ordu kaybettiği stratejik noktaları geri alamıyor, çatışmalar kent girişlerine dek yayılıyor, birlikler kırsalardan ancak Orgenerallerin işe bizzat el atmasıyla çıkma cesareti gösterebiliyordu.

Güç dengeleri, hem politik hem de askeri açıdan tümüyle Kürt halkının yanındaydı. Ve halk bunu bildiği için, Amed Newroz'u yeni denimin manifestosu okunmadan önce, sahneye çıkıp kendi manifestosunu açıkladı: "Biz buradayız, hiçbir yere gitmiyoruz, özgürlüğe kadar." Devasa kalabalık üstünde dalgalanan tek pankartta şu yazılıyordu: "Başkan özgür değilse, çözüm hayaldir." Yedi ay sonra, haklı çıkan onlardı.

Öyleyse akla gelen soru şu: Sermayeyi pazarlık masasına oturmaya zorlayan devrim tehlikesi ortadan kalktı mı, neden müzakere yönünde bir adım atılmıyor?

Elbette devrim koşullarının ortadan kalktığını aklı başında kimse söylemez. Fakat, artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacağı yeni bir tarihi döneme girildi. Sermayenin devrim korkusu, Haziran'dan bu yana süren ayaklanma ve isyan dalga-

larında tam anlamıyla ete kemiğe büründü. Ve ne yazık ki Kürt halkı adına söz söyleyen UKH, yıllarca sermayeyi bir devrimle tehdit eden UKH, devrim sokaklardayken yüzünü sermayeden yana döndü. İstanbul ve onlarca kent barikatların ardında birikti ama Amed sessizliğe mahkum edildi. Bu durum korkusuz serhıldanlar ve onbinlerin kanıyla kazanılmış devrimci prestiji kısa süreliğine de olsa paralize etti. Eğerr en kritik ve tarihi kalkışma anlarında bile sonuç alıcı bir eyleme yönelmiyorsa, UKH'nin devrim tehditleri kimin gözünü korkutabilir.

Denecek ki Kürt halkı adına BDP sokaklardaydı. Evet ama nasıl? Ayaklananlar "hükümet istifa" diye haykırırken bu parti ve onun eteklerine yapışmış oportünist partiler "hükümet adım at" diyorlardı. Bu iki sloganın yan yana gelmesi mümkün mü? Biri hükümeti karşısına almış, diğeri ona böyle bir anda destek sunuyorken, sokaklarda yan yana gelmek ayaklanmada birleşmek anlamına gelmiyor.

Sonuçta tekeli sermaye bütün kabuslarının en karanlığını yaşadı. Haziran'da başlayan ayaklanmalar genel siyasetin çitasını öylesine yükseltti ki bundan böyle sermayeyi korkutacak tek şey doğrudan iktidarını hedef alan nihayi çatışmalar olacaktır. Bunun gerisine düşün her politik çizgi, bugün UKH'nin yaşadığı aynı hayal kırıklığına uğrayacaktır. Devrim bu büyük dersini ayaklanmanın ortasındaki emekçileri seçimlerde kazanılacak "mezvi"lere çağırın çürümüş oportünist hareketin kavrayabileceğini sanmıyoruz. Ama Kürt halkı boş hayaller ve sonuçta yaşanan halayıkırlıklarıyla uğraşacak noktayı çoktan geçti. Onlar bu büyük devrim dersini sonuç almaya kilitlenmiş serhıldanlara girişmek üzere çoktan bilincilerine taşımış durumdadılar.

Bu Pakette Ne Var?

Yoğurtçu Parkı Kadın Forumu üyeleri Kadıköy'de bulunan Eminönü Vapur İskelesi önünde bir araya gelerek, hükümetin çykartmayı planladığı "Kadın İstihdam Paketi"ni protesto etti.

Yoğurtçu Parkı Kadın Forumu üyesi kadınların katıldığı eylemde "Bijî Yekitiya Jinan", "Doğum İzni Artıyor, Haklar Azalıyor", "Erkekler Çocuk Baksın" yazılı dövizler açıldı ve sık sık "Yaşasın Kadın Dayanışması", "Savaşa Değil, Kreşe Bütçe" ve "Erken Emeklilik Hakkımızdır" sloganları atıldı.

Yoğurtçu Parkı Kadın Forumu üyeleri taşıdıkları bir kutuyu eylemde açtılar. Ve içinden bir kağıt çıkardılar. "Kadın İstihdam Paketi" yazılı karton kutu içinden çıkarılan kağıt hükümetin ve sermayenin gerçek amaçlarının yer aldığı Kadın İstihdam Paketi'nin içeriğini temsil ediyordu. Paketten çıkarılan bildiriler Kadıköy-Eminönü Vapur İskelesi çevresindeki emekçilere dağıtılırken basın açıklaması yapıldı. Açıklamada kadın ve emek örgütleriyle görüşülmeksizin bir oldu-bittiyile hükümetin hazırladığı Kadın İstihdam Paketinin içeriği hakkında bilgi verildi.

Kasım ayında meclise getirilecek olan paketle kadınların esnek, güvencesiz, düşük ücretli işlere sevk edildiğine dikkat çekilen açıklamada, cinsiyetçi iş bölümünün pekiştirildiği ve kadınları aileye, eve ve kocaya mahkum ettiği belirtildi. Kadınların aşlında ücretler düşürülmeksizin çalışma saatlerinin tüm çalışanlar için kısıtlanması, tüm zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istediği belirtilerek annelik izni ve ebeveyn izni getirilmesinin önemine de vurgu yapıldı.

Forum üyeleri eylemlerini alkış, zılgıt ve sloganlarla sonlandırdı.

"AKP'nin Kadın İstihdam Paketi Kime Müjde" diyen Kadın Emegi Platformu, 2 Kasım günü bir forum düzenledi. Kadın Emegi ve İstihdam Girişimi'nin çağrısıyla SMMM Odası'nda yapılan forumu yaklaşık 40 kadın örgütü organize etti.

"Sermaye için kadın istihdamı demek, ucuz, işgüvencesiz işgücü demek" diyerek açılış konuşmasına başlayan DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, "Devlet bir yandan kadını aileye hapsederken, diğer yandan ucuz, güvencesiz işgücünden mahrum olmak istemiyor" dedi.

Forumun ilk yarısı emekçi kadınlara ve onların deneyimlerine ayrılmıştı. İlk sözü Diyarbakır'da kurulmuş olan Mezopotamya Mevsimlik Tarım İşçileri Derneği'nden bir kadın işçi aldı. Mevsimlik işçi olarak çalışan kadınlardan biri olduğunu söyleyen kadın işçi, Kürtçe olarak konuşabilirse kendisini daha iyi ifade edebileceğini söyledi ve konuşmasına Kürtçe devam etti, onun anlattıklarını genç bir Kürt kadını tercüme etti salona. "Uzaklardan gelip çalışıyoruz. Güneş altında çalışıyoruz, yatacak yerimiz yurdumuz yok. Lavabo-tuvalet-banyo imkanı yok. Kamyonlarla, traktörlerle üst üste binerek gidiyoruz. Kaza çok oluyor, ambulans vb. gelmiyor. Otobüs-servis olsun, sigorta-makine olsun. Kreş gibi bir yer olsun, çocuklarımızı da getirelim. Kadınları çok eziyorlar. Hem çalışıyoruz, hem eve geldikten sonra da yemek, temizlik bizi çok yoruyor. Elektrik yok, su yok, sahipsiziz. 3 ay çalışıyoruz, 3 ay sonra işsiziz. 3 ay için sigortamız olsun. Herkes kafasına göre gidip işçi çalıştırmasın. Resmi bir işyeri olsun. Artvin-Rize-Mersin neresi olursa gidiyoruz. Ortak banyo, ortak mutfak, kreş olsun. Hemşire-doktor bize yetişene kadar biz ölüyoruz. Başımıza her iş geliyor. Çok çalıştırıp az ödüyorlar. Çalıştığımız yerde her şeyimiz olsun istiyoruz. Toprak sahipleri yaşadığımız yerlerde ça-

vuş dediğimiz araçlara haber veriyor, onlar da bizi toplayıp satıyor. Dağ başına seni bırakıyor, nasıl yaşarsan yaşa. Ailece, çoluk çocuk giden de var, tek gelen de" diye anlatıyor mevsimlik işçilerin yaşamlarını. Kürt oldukları için daha fazla ayrımcılığa uğradıklarını, daha fazla çalıştırıldıklarını, küfürlere maruz kaldıklarını da ekliyor.

Kazova işçilerinden Aynur alıyor sözü. Önce işten atılma sürecini anlatıyor "Direniş denince ilk önce korktuk, çadır kurun dediler korktuk. 1 Mayıs gecesi 12 ton iplik ve 2 tır makine kaçırıldı. Orada bekliyorduk, git-gel, git-gel bir şey elde edemiyorduk. Binayı işgal ettik. İşgal deyince de korktuk, ama yapacak bir şey yok, kalmamız lazım, polis gelirse gerekirse kendimizi yakacağız dedik. Toparladığımız kazakları tamir edip sattık. Ordan gelen parayla makineleri tamir ettirdik, üretime başladık. Terörle mücadele geldi, bina sahibi şikâyetçi olmadı, 'onlar binada misafir, ben de mağdurum Kazova patronlarından' dedi. Biz Kazova'da 3 kadınız, diğerleri korktular, eşleri falan sorun yaşadılar, sadece biz kaldık." diyor. Ardından bu haftasonu film gösterimi yapacaklarını anlatıyor, "direniş filmlerini gösteriyoruz" diyor.

Ben doktorum, biz serbestmeslek, kendi işimizin sahibi, istediği zaman kendi muayenehanesinde de çalışabilecek insanlar olarak görüldük. Ama şimdi bizler de performans vb. yasalara emekçi durumundayız. Ve Gezi ruhu, Gezi ruhu deniyor. Bu yaşananları Gezi Ruhu'na sığdıramayız. Bu yaşanan bir ayaklanma idi (CHP)

THY işçilerinden Deniz alıyor sözü. İşten atılan 305 işçiden biri olduğunu ve işten atılma sürecini anlatıyor, "Dünya markası olan THY'yi biz bu hale getirdik" diyor ve o şaşaalı görüntünün ardındaki sömürünün ortadan kalkması için taleplerini TİS'e

Kadın: Ucuz İşgüvencesiz İşgücü

eklediklerini söylüyor. "Derdimiz para değil, insanca yaşama koşulları istedik, yakın çevremizin bile 'hostes' esprilerine maruz kalarak yaşıyoruz. Şimdi bir yasa çıkarılıyor istihdam üzerine. Burada kadın nasıl çalışacak, nasıl evlenecek, ne kadar doğuracak vs. her şeyi belirleyecekler" diyor.

Dev Sağlık İş'ten bir kadın emekçi geliyor kürsüye. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde taşeron olarak çalıştığını söylüyor ve anlatıyor "1,5 senedir kreşimiz yok. Olsa bile taşeron işçinin kreş hakkı yok" diyor. Taşeron işçi olmanın ve kadın işçi olmanın zorluklarını anlatıyor. Ardından sözü yine bir taşeron sağlık emekçisi alıyor. Taksim İlk Yardım Hastanesi'nde çalışan kadın emekçi, hastanenin taşınmasından beri çok kötü şartlar altında çalıştıklarını, güvencesiz bir ortamda çalıştıklarını anlatıyor. Hastalarla iç içe bir masada çalıştıklarını, bir arkadaşlarının da hasta yakınının saldırısına uğradığını anlatan sağlık emekçisi; hastanede "haftalık çalışma saatini doldurmadıkları" gerekçesi ile acilde nöbet tutmak zorunda bırakıldıklarını anlatıyor, "buna itiraz etmek için görüşmeye gittik hastane yönetimine. İtiraz etmezsek daha kötüleşeceğini öğrenmiştik. İsrarımızı sürdürünce bu koşulları 1 haftayla sınırladılar. Biz bunu örgütlü, sendikali olduğumuz için başardık. Örgütlü isek güçlüyüz" diyor.

Sıra eğitim emekçilerinde. Eğitim Sen 2 Nolu Şubeden bir öğretmen geliyor. Kapitalizmin kadını iki yönlü sömürdüğünden bahsediyor ve "kapitalizm son yıllardaki krizlerini kadın emeği üzerinden aşmaya çalışıyor" diyor. Kadının hem toplumsal açıdan hem de örgütlülük açısından en zayıf bedeni ve emeği ile sömürülen en zayıf halka olduğunu söyleyen eğitim emekçisi, "Kadınlar sendikalarda örgütlenerek bu mücadeleye güç vermeli" diyerek sözünü bitiriyor.

KESK adına söz alan kadın emekçi ise "Güvencesiz ve taşeron çalışmanın bizi nasıl zorladığını, hayatımızı baskı altına aldığını gördük" diyerek başladı ve bu yasanın kadını istihdamını artırmayacağını, aksine azaltacağını söyledi. Esnek çalışmanın tam gün değil yarım günlük sigorta getireceğini de söyleyen KESK'li emekçi, güvenceli çalışanların da güvencesizleşeceğini vurguladı. Kadının uzun doğum izni sonrası işe dönüşünün zorlaştığını, evde yaşlıların ve çocukların bakımı için kreşleri, bakımevlerinin kapatıldığını anlatarak, bakımda erkeklerin de rolünün olması gerektiğini; tüm bunları elde etmek için mücadele etmek gerektiğini söyledi.

Tek Gıda İş Sendikası adına sözü alan kadın işçi ise özel sektörde çalıştığını ve sendikali olmanın, güvenceli çalışmanın ne kadar önemli olduğunu söyleyerek, bir çocuğu olduğunu, çocukla çalışmanın

zorluklarını anlatarak, vardiyalı çalışan işyerlerinde her vardiya için kreş olması gerektiğini söyledi.

Uıd-Der Kadın Komisyonundan bir kadın e-

Genç kadın, fındık bahçelerine gelen mevsimlik işçileri anlatıyor. "Çocukken bahçelerde oynarken girmeye bile korktuğumuz bahçelerde yaşıyorlardı. 12-13 yaşındaki çocuklar da işçiler gibi çalışıyor ama yarım ücret alıyorlardı. Hamile kadınlar da yemek yapıyorlardı, onlar da yarım ücret alıyorlardı"

Bu bir hak ihlali değildir, kadın emeğini düşük ücretli, güvencesiz esnek çalışma alanına sürmektedir. (Deri İş)

Bizim işçi olmadığımız algısı yaratılıyor. Biz direnişimiz boyunca bunun böyle olmadığını anlattık. Neredeyse 1,5 yıl oldu. (THY işçisi)

Forumun ikinci bölümü ise dışarıya yansıdığı kadarıyla paketin ayrıntıları ve mücadele yöntemleri oldu. Paketin içinde yer alan evden çalışma, ev eksenli çalışma, evden çağırma esnek çalışma yöntemlerinin kadını düşük ücretle güvencesiz çalıştırma

isteği olduğu ortaya kondu ve iktidarın "esnek çalışma" anlayışının kadınların evden çalışması olduğu vurgulandı. Özel istihdam bürolarının ve "bireysel sözleşme"lerin işçi ve emekçilerin güvencesiz çalışmasına ne kadar büyük saldırı olacağı anlatıldı. Ardı ardına Kadın Emegi Platformu, Devrimci Proletarya, SGB Kadın Komisyonundan Tek Gıda İş, Deri-İş, Tümtis, Gençlik Muhalefeti, Halkevi, Sosyalist Feminist Kolektif, TÖP Girişimi, Kampüs Cadıları, İmece, CHP, Abbasağa Kadın Çalışma Grubu, Alinteri, EHP ve Gıda İş adı-

güvencesi ve emeklilik hakkı istiyoruz. -Ev eksenli çalışan, gündelikçi, tarım işçisi kadınlar için çalışma süreleri ve yerlerine bakılmaksızın sosyal güvenlik hakkı, yıpranma payı hakkı ve çocuk sayısına bakılmaksızın erken emeklilik istiyoruz. -Annelik izni yerine ebeveyn izni getirilsin, erkekler de çocuk baksın. -Tüm çalışanların kreş hakkı olsun. -Evde çalışan kadınlar için de 24 saat açık, ücretsiz mahalle kreşleri açılmalı"

Forumun sonuçları, 7 Kasım günü yapılacak bir basın açıklaması ile açıklanacak.

na kadın emekçiler söz alarak konuştu.

Sonuç olarak, kadınların olduğu her yerde istihdam paketinin tüm işçi ve emekçi kadınlara doğru olarak anlatılması ve eylemler yapılması, Ankara'ya yürünmesi önerileri ortaya çıktı.

Kadın Emegi Platformu bu forumun ardından bir taslak sonuç metni de oluşturdu. Taslakta: "Biz bu forum ile kuruluşunu ilan ettiğimiz KEP olarak diyoruz ki, kadın istihdam paketi denilen ama kadın emeğinin sömürüsüne dayanan, kadını düzenli güvenceli işler yerine anneliğe ve ev kadınlığına hapseden ve kısmi zamanlı düşük ücretli sermaye çalışanı yapan bu pakete esastan itirazımız var. Amaç, gerçekten istihdamda kadın erkek eşitliğini sağlamaksa, kadın erkek hiç bir emekçi tarafından hiç bir şekilde kabul edilemeyecek bu yasal düzenlemeler çöpe atılmalıdır. Ve hazırlanmakta olan yeni anayasada erkek egemenliğini koruyarak, devletin kamuya da özel tüm iş alanlarında tüm kademelerde kadınlar ve erkeklerin eşit yer alması esastır ilkesi getirilmelidir. Mücadelemiz taleplerimizin takipçisi olacaktır. Platform olarak hem kuruluşumuzu duyurmak, hem de forumda ortaya çıkan sonuç bildirimizle ve programımızı açıklamak için 7 Kasım günü bir basın açıklaması yapacağız. Bütün kadınları erkek egemenliğe karşı ve yasa tasarisına karşı mücadeleye çağırıyoruz"

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

Kadın emekçilerin talepleri kısaca şöyle şekillendi: "Çalışmak istiyoruz ama esnek değil. -Ücretler düşürülmeden çalışma saatleri tüm çalışanlar için kısıtlanmasın. -Tam zamanlı sigorta, sağlık ve emeklilik güvencesi istiyoruz. -Evli veya bekar, ücretli bir işte çalışmayan kadınlar için kocaya ya da babaya bağlı olmayan ücretsiz sağlık

#Erkek yurdunda diş sinek besliyoruz.
Denetimde sorun çıkar mı?

#Son 15 yılda 241 polis yargılandı
hiçbiri ceza almadı.

“...yıllardır umut ettiğimiz yaşama çok yakınız”

Tarafar Hakları Derneği'ni kurmaya nasıl karar verdiniz?

Dünyada endüstriyel futbolun geldiği nokta, klasik taraftar kimliğini yok ediyor. Kulüpler taraftarlarına 'müşteri' olarak bakmaya başladı. Bizi eskisi gibi sahiplenmiyorlar. Bu yüzden farklı takımları tutsak da, bir dayanışma içine girmeye karar verdik ve bu yönde çalışmalarımıza yoğunlaştık. İzmir'de futbolun geleceği için yakacağımız umut ışığı, tüm Türkiye'yi aydınlatacak.

Kurucu kadroda hangi takımların taraftarları yer alıyor?

Yüksel ki Sen Kararsın Ay (YSKA), Göztepe'den Ya Basta gibi farklı taraftar grupları var. Karşıyaka'da ise biraz daha baskıcı bir yapı ve tek taraftar grubu vardır. O yüzden bu takımdan grup olarak değil, bireysel katılım var. Derneğin kurucu kadrosu şu an 35-40 kişi civarında. Ama destekçi sayımız çok fazla.

Derneğinizin talepleri nelerdir?

'Deplasmanıma Dokunma' sloganlı bir talebimiz var. Rakip takım taraftarlarına deplasman yasağının kaldırılmasını istiyoruz. 'Pankartlara Özgürlük' ise ikinci talebimiz. Küfür, hakaret veya ırkçılık içermemesi kaydıyla; yönetime isyanımızı veya rakip takımlara yaptığımız göndermeleri içeren pankartları engellenmeden tribünlere sokabilmeliyiz. Ayrıca stat-

Gezi Parkı Eylemleri ile başlayan ve bir anda bütün coğrafyaya yayılan ayaklanmanın, İzmir ayağında sokakları terk etmeyen, barikat başında nöbet tutan Göztepe taraftarları ile Taraftar Hakları Derneği üzerine bir röportaj gerçekleştirdik.

lara giriş çıkışlarda kolluk güçlerinin kötü muamelesine maruz kalmak istemiyoruz. Taraftarların haklarındaki iddialar mahkemece kanıtlanmadan ceza alabilmelerine zemin hazırlayan 6222 sayılı yasaya da karşıyız. Bu işlerden rant sağlamaya çalışanlar, elbette ki yaptıklarımızdan rahatsız olacaktır. Ama karşılarında dimdik duracağız.

Diğer takımların taraftarlarıyla da iletişime geçecek misiniz?

Derneğimiz şu an yalnızca Altay, Buca spor, Göztepe ve Karşıyaka taraftarlarından oluşuyor. Ama tüm taraftarları aramıza katılmaya çağırıyoruz. Çünkü rakip takımlar birbirlerini güçlendirir. Göztepe ve Karşıyaka, Galatasaray ve Fenerbahçe birbirlerini var eder. Unutmayın ki, taraftarlar olarak renklerimiz farklı olsa da dertlerimiz aynı!

Birbirini düşman olarak gören rakipler arasında dostluk sağlamak mümkün mü?

Geçmişte rakip taraftarlar aynı otobüsle maçlara giderdi. Birlikte maç izlenirdi. Bu ortamı yeniden yaratmalıyız. Küçük yaştan başlayarak, öğrencilere rakip takımların düşman olmadığını anlatmalıyız. Sonuçta hepimiz aynı mahallenin, aynı kentin, aynı ülkenin insanlarıyız. Sonuçta yensek de yenilsek de, rakiplerimiz 'bizim çocuklar'. Ayrıca futbolda savaşın dili hâkim. Manşetlere baksanız, maça değil savaşa hazırlanıyor sanırsınız. Bu konuda medyaya büyük görev düşüyor. Medya dışında da dil konusu önemli. Örneğin Galatasaray'ın stadının adı Türk Telekom Arena. Stadın adını 'Arena' koyup da 'Şiddet olmasın,' demek bir çelişki.

Ayrıca Gezi sürecinin kendisi de bunu gösterdi. Biz bir olmak istediğimizde bize kimse karşı koyamaz.

Hazır Gezi Ayaklanması'ndan söz etmişken bu konuda ne düşünüyorsunuz? Bu ayaklanmanın sizce taraftar grupları üzerinde ne gibi bir etkisi oldu?

Öncelikle birleşince neler yapabileceğimizi gördük. Biz İzmir taraftarları olarak aslında geçen yıldan bu yana bu süreci yaşıyorduk. Alsancak Stadi'nin kapatılmaması için verdiğimiz mücadelede bu birliği yakalamıştık. Gezi sürecinin kendisi de bunu pratikte ortaya bir kez daha koydu. AKP'ye karşı birikmiş büyük bir öfke vardı ve bu patlak verdi. Bizler açısından baktığımızda da, futbolun endüstriyel bir futbol haline dönüşmesi; taraftar gruplarının birer rant

aracı olarak görülmesi bu süreçte bizi daha çok aktifleştirdi.

Taraftar grupları gün geçtikçe daha çok politikleşiyor. Bu konu hakkında ne düşünüyorsunuz?

Bu çok normal. Yıllardır birikmiş bir kin var; özellikle Göztepe taraftarında. 1 Mayıs'ın yasaklı olduğu yıllara bizler Göztepe Yalı köprüsüne pankartlar asardık, ardından çok sert müdahale ederlerdi. Doğal olarak polisin de tavrı o günlerden sonra bize diğerlerine göre daha farklı oldu. Maç çıkışlarında sürekli gazlı müdahale etmeleri, çocuk, yaşlı demeden coplamaları, o kini biriktirdi. Gezi süreci ile birlikte o kini herkes kustu. Birlik olunca yapabileceklerinin farkında olan bizler de, sürecin getirisiyle politikleştik. İzmir'de hiç olmayan şeyler yaptık mesela; elimizde bayraklarla Lice için haykırдық. Kürtler için sokağa çıktık ve kendi taraftar grubumuz bu eylemlere büyük destek sundu.

Peki son olarak bu süreç sizce neye evrilecektir? Taraftar grupları olarak sizler önümüzdeki süreçte nasıl bir rol oynayacaksınız?

Taraftar grupları dışında bir halkın başkaldırdığı bir süreçteyiz. Mutlaka bu sürecin bir sonucu olacaktır. Bu sonuca ulaşan yolda bizler de elimizden gelen her şeyi yapacağız. O yıllardır umut ettiğimiz yaşama çok yakınız; bütün coşkuyla o günü bekliyoruz!

Devrimci Öğrencilerden Çağrı!

ODTÜ'de yaşanan gelişmeler üzerine öğrenci örgütleri, öğrencileri ODTÜ'de ki mücadeleyi sahiplenmeye çağırıldılar. Üniversiteli ve liseli öğrencilere dönük yapılan çağrıda DÖB/ Devrimci Öğrenci Birliği şöyle seslendi:

"ODTÜ... Öğrenci hareketinin en güçlü olduğu yerlerden birisi... Bir yol, kesilen ağaçlar, polisin artık üniversitelere fiili olarak girişinin başlaması...

Söylenecek söz kalmadı. Burjuvazi ne kendi yasalarını, ne de kendi hukukunu tanıyor; polisin saldırısı artık başka bir boyut aldı; insanlığa dair bir kırıntı bile kalmadı.

Faşizm öyle bir noktaya geldi ve "ne istersem yaparım" anlayışı o kadar yayıldı ki; Gezi Parkı'nı kurtarmak için 79 ilde, milyonlarca insanın katıldığı, Et-hem'in, Ali İsmail'in, Medeni'nin, Abdullah Cömert'in, Mehmet'in, Ahmet'in ölümsüzlerimizin arasına katıldığı bir ayaklanma gerekmişti; ama faşizm durmuyor. Gezi'nin intikamını ODTÜ'den almak istercesine saldırıyorlar. Polis okul içinde pusu atıyor, insanları yakıyor!

Her şey ortada; yasa yok, kanun yok, hukuk yok! Bir de utanmadan seçim sandıklarını gösteriyorlar bize. Gücünü TOMA' dan, akrepten, silahlı güçlerinden alan bir iktidar, sandıkla gitmeyi kabul edecek mi? Devletin her kademesi, polisi, katilleri koruyan yargısı sandığa boyun eğer mi? Hayır!

ODTÜ'den bir kez istediklerini alırlarsa, bir daha, bir daha gelecekle üstümüze; Gezi'de olduğu gibi alamazlarsa, sıra başka yerlere gelecek. Orta yol yok, başka çözüm yok! Ya faşizmin saldırılarını altında yok olacağız ya da devrim yapacak, kendi iktidarımızı kuracağız!"

Devrimci Öğrenci Birliği bütün öğrencileri, buldukları her yerde, lisede, üniversitede, kampüslerde, yurtlarda, ODTÜ'ye destek olmaya, devrimi örgütlemeye çağırıyor!

ODTÜ'YE MERSİNLİ ÖĞRENCİLERDEN DESTEK

Mersin Üniversitesi Forumu bu haftaki oturumunda ODTÜ'de doğaya, öğrencilere, mahalle sakinlerine ve üniversite özerkliğine rant uğruna yapılan saldırıyı protesto etmek, ODTÜ ve Ankara halkına destek vermek ve ODTÜ direnişini selamlamak için bir yürüyüş yapmaya ve ardından fidan dikimine karar verdi.

24 Ekim Perşembe günü gerçekleşen yürüyüş Yabancı Diller yüksekokulu önünden başlayıp Fen- Edebiyat Fakül-

tesi önünde son buldu. "ODTÜ'ye Yol Yaparsan Her Yer Orman Olur" pankartının

taşındığı yürüyüşte "ODTÜ'den Gececek Tek Yol Devrimdir." Yürüyüş boyunca "Bir, İki, Bir İki Üç Daha Fazla ODTÜ Daha Fazla Direniş", "Direniş ODTÜ Mersin Seninle" sloganları atıldı.

Okunan basın metninde "Emeğin, insanlığın ve doğanın kurtuluşu için birlikteliği örnekleştirmeye ve dayanışmaya kararlı olan biz Mersin Üniversitesi öğrencileri olarak biz bugünkü hukukun sermaye-şirket hukuku olduğunu biliyoruz. Biz-

ler Mersin Üniversitesi Öğrencileri olarak ekolojik yıkıma; rant projelerine, doğanın ve yaşamın her alanının ticarileştirilmesine karşı yaşamı ve yaşam alanlarımızı savunmaya devam edeceğiz." denildi.

Basın metninin okunmasının ardından fidan dikimine geçildi. Gezi'de ölümsüzleşenleri simgeleyen 7 fidan dikildi ve isimleri fidanların yanına asıldı. Dikim işlemi bittikten sonra alana "ODTÜ Direniş Alanı" tabelası asıldı ve sonrasında eylem sonlandırıldı.

4 Kasım günü Dokuz Eylül Üniversitesi'nde faşist öğrencilerin kurduğu Siyaset Bilimi

Topluluğu bir konferans düzenledi. Konferansa konuk olarak, Ocak ayında yaptığı bir açıklamada "Kürtler ve Türkler asla eşit olamazlar" diyen faşist milletvekili Birgül Ayman Güler katıldı.

Bu durumu protesto etmek isteyen ve aralarında DÖB'lü öğrencilerin de olduğu devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler konferansa katıldılar. Konferans esnasında söz alan bir öğrenci faşist milletvekilini teşhir eden bir konuşma yaptı. Konuşmanın ardından devrimci öğrenciler "Biji Biratiya Gelan", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla ve alkışlarla salonu terk etti.

Rektörlük İşgali

Anadolu Üniversitesi'nde Hüseyin Çelik ve Nabi Avcı'yı protesto etmek isteyen öğrencilere polis saldırdı, yaklaşık 15 öğrenci gözaltına alındı.

Eskişehir'in "Türk dünyası Başkenti" seçilmesi dolayısıyla Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nde düzenlenen etkinliğe Nabi Avcı ve Hükümet Sözcüsü Hüseyin Çelik, Eskişehir Valisi Azim Tuna'nın katılacağı etkinlik öncesinde üniversite polis abluksu altına alındı.

Öğrenciler ise protesto etmek için, İktisadi İdari Bilimler Fakültesi önünde toplanmaya başladı, öğrencilere ilk özel güvenlik birimi saldırdı. Ardından, polis gaz bombalarıyla öğrenci-

lere saldırarak gözaltına aldı. Gözaltındaki 15 öğrenci, bakan kampüstü ayrıldıktan sonra serbest bırakıldı.

Hüseyin Çelik'in üniversiteden ayrılması üzerine öğrenciler, uzun süredir 'Ali İsmail Korkmaz' kütüphanesi için topladıkları imzaları vermek üzere rektörlüğe yürüdüler. Rektörlük binasında imzaları teslim edecek herhangi bir yetkili bulamayan öğrenciler, bir muhatap gelene kadar Rektörlük binası önünden ayrılmayacaklarını söylediler. Bekleyişin ardından öğrenciler rektörlük binasını işgal etti.

Bir süre sonra bildiriler rektör yardımcısına teslim edildikten sonra Rektörlük imza listelerini "dilekçe olarak" kabul ettiğini ve değerlendirmeye alacağını söyledi.

Bunun üzerine yemekhane önüne yapılan yürüyüşle eylem sonlandırıldı

#Kızıl erkekli gençler başbakanın
YÖK'ün 32. kuruluş yılı dönümü vesilesiyle yaptığı davetle
sokaklarda halay çektiler

“YÖK HÜK MÜ NÜZİ!”

Bir çok üniversitede ve ilde gerçekleşen eylemlerde öğrenci gençlik sermayeye ve faşizme karşı mücadelesini büyüteceğini gösterdi.

32 yıldır öğrenci gençliğin, akademisyenlerin ve öğretim elemanlarının başında Demokles'in kılıcı gibi varlığını sürdüren, faşizme büyük hizmetlerde bulunan, hala da hizmet vermeye devam eden YÖK, bugün sokaklara çıkan binlerce öğrenci, akademisyen, işçi ve işsiz gençlik tarafından protesto edildi. Eylemlerin merkezi Beyazıt Meydanı ve son günlerde sürekli çatışmalarla gündeme gelen ODTÜ'dü. Bu iki merkezin dışında da bir çok üniversite de öğrenciler kitlesel eylemler gerçekleştirdiler.

İstanbul'da Beyazıt Meydanında yapılan protesto yürüyüşüne binlerce kişi katıldı. Laleli tramvay durağında toplanan gençlik taleplerini, geleceğe

dair isteklerini dile getirdi. Eğitim Dayanışması ve Üniversite forumlarının ortak örgütlediği eylemde, en dikkat çeken pankartlar içerisinde “YÖK'e Duvarınıza Karşı Gezi'den Rojava'ya Gençlik İsyanı” ve “Elbet Bir Bildiği Var Bu Çocukların, Kolay Değil Öyle Genç Ölmek” pankartları taşıdı.

Beyazıt meydanında binlerce Ali İsmail Korkmaz vardı. Çünkü eyleme katılan gençler Ali İsmail Korkmaz'ın maskesini takıp, “Ali İsmail Yaşıyor Üniversiteler AKP'ye Direniyor” pankartının arkasında yürüdüler. Ellerinde ise “YÖK Hükümünüz”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Özgürlük İçin YÖK'ü Yıkacağız” dövizleri vardı.

Faşizme olan öfke atılan sloganlarda ve söylenen sözlerde görülüyor, binlerce genç daha iyi bir gelecek mücadelesini haykırıyordu.

Beyazıt Meydanı'na geldikten sonra basın açıklamaları ve konuşmalar gerçekleşti. Eğitim dayanışması ve Üniversiteler forumu adına konuşmalar gerçekleşti. Üniversite Forumları adına konuşan öğrenci: “Artık 1980'de darbecilerin kurduğu YÖK'ü protesto etmiyoruz, YÖK'ü alaşağı etmek için mücadeleye ediyoruz!” dedi. Beyazıt meydanındaki eylemler halay ve

horonlarla sona erdi.

ODTÜ'de ise eylem Stadyuma yapılan yürüyüşle başladı ve öğrencilerin sahaya “DİREN” yazısını yazmasından sonra, eylem stadyum'da gerçekleşen konserle devam etti. Ankara'da ODTÜ'nün dışında da eylemler oldu Kızılay'da olan eyleme polis saldırdı. Yine DTCF'yi işgal eden öğrencilere de polis

saldırdı. DTCF saldırısından sonra Cebeci Kampüsü'ndeki öğrenciler destek eylemi gerçekleştirdiler.

Saldırı Antalya'da Akdeniz Üniversitesi'nde de gerçekleşti. Gözaltılar ve yaralananlar oldu. Daha sonrasında ise öğrenciler üniversite amfisini işgal edip forum gerçekleştirdi.

İzmir'de hem Dokuz Eylül Üniversitesi

si'nde, hem de Ege Üniversitesi'nde forumlar eylem yaptı. Akşam saatlerinde ise Alsancak'ta bir eylem daha gerçekleşti.

Eskişehir'de ise Ali İsmail Korkmaz'ın adı üniversite kütüphanesi'ne verildi.

Bir çok üniversite'de ve ilde gerçekleşen eylemlerde öğrenci gençlik sermayeye ve faşizme karşı mücadelesini büyüteceğini gösterdi.

YÖK ve Soruşturmaları

6 Kasım 1981'de kurulan YÖK, kurulduğu andan itibaren binlerce öğretim görevlisini, öğrenciyi uzaklaştırıp üniversitelerin kışlalara dönüştürülmesinde faşist darbenin baş aracı olmuştu. Aradan 32 yıl geçmesine ve hükümetlerin reform çalışmasına rağmen YÖK hala faşizmin kokmuş kurumlarından biri olarak varlığını devam ettiriyor. Buna karşın ise başta öğrenciler olmak üzere, akademisyenler, öğretim görevlileri mücadelelerini sürdürüyor.

Galatasaray Üniversitesi Kamu Hukuku yüksek lisans öğrencisi Benan Molu, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi İnsan Hakları Hukuku Ana bilim Dalı Araştırma görevlisi Esra Demir Gürsel, Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Genel Kamu Hukuku Anabilim Dalı Araştırma Görevlisi Hülya Dinçer, Galatasaray Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ceza ve Ceza Muhakemesi Ana bilim dalında Araştırma Görevlisi Dr. Gülşah Kurt, İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Devletler Hukuku Ana Bilim Dalı öğretim üyesi Doç. Dr. Zeynep Kıvılcım tarafından yapılmış olan araştırma bir kitap haline geldi ve üniversitelerdeki soruşturmaları, öğrencilerin ifade ve örgütlenme özgürlüğünü inceliyor.

YÖK'ün 144 üniversite Rektörlüğü'nün verdiği bilgilere dayalı oluşturulan istatistiklere göre, 2000 yılından bugüne dek öğrencilere karşı açılan soruşturmanın ve bunların sonucunda verilen cezaların sayısı orantılı olarak artış göstermiş. 2000 yılında üniversitelerde açılan soruşturma sayısı toplam 2601 iken, 2010 yılında 6001, 2011 yılında 5871 soruşturma açılmış. Açılan soruşturmanın yarısından fazlası ceza verilmesiyle sonuçlanmış. Faşizmin en gözde kurumlarından birinin son yıllardaki 'başarılarını' görmek isteyenler için iyi bir kaynak olabilir.

UMUT GÜNEŞ

Okul Koridorlarından Sokaklara!

Gezi eylemleri ile birlikte artan birlik ve dayanışma duygusu 6 Kasım'da da kendisini gösterdi. Neredeyse her yerde YÖK protestoları üniversitelerin başlamasıyla birlikte örgütlenen üniversite forumları ve eğitim emekçileriyle ortak organize edildi. Gerçekleşen eylemler kitlesel olmakla birlikte düzene olan öfke de öne çıkmaktaydı. Gençlik hemen her yerde Ali İsmail Korkmaz'a ve 31 Mayıs ayaklanmasında ölümsüzleşenlere sahip çıkarak, faşizme karşı cesur duruşunu bir kez daha gösterdi.

Dinci faşist iktidarın temsilcileri düzene uygun kafalar yetiştirmek, gençliği alabildiğine gericiileştirmek için ellerinden gelen tüm çabayı sarf etseler de, 6 Kasım'da sokağa dökülen binlerce genç hala toplumun büyük bir kesimi için umut olmaya devam ediyor.

Tam da bundan dolayı öğrenci gençlik hareketi, devrim mücadelesinin en dinamik gücü olarak hareketinin sorunları üzerine daha fazla düşünmeli ve politik hedeflerini netleştirmelidir. Zira politik söylemler ve sloganlar o kadar hızlı yayılıyor ve gençliğin çok geniş bir kesimi o kadar hızlı politikleşiyor ki; atılan her sloganın, gösterilen her hedefin önemi son derece büyük!

Gençliği sokaklara döken sorunlar olduğu yerde durduğu sürece elbette mücadele bitmez ama sorunumuz bu birikmiş öfkeyi ve gücü devrimin örgütlenmesine yönlendirmek ise; şiarları okul sıralarından çıkarmayan bir öğrenci hareketi başarı sağlayamaz.

Mücadelenin Yönü Ne Olmalı?

Öğrenciler okul koridorlarında olabilirler ama yaşadıkları sorunlar en nihayetinde politik iktidara ve politik iktidarın üzerinde yükseldiği kapitalist sisteme dayanıyor. Bu durum onları zorunlu olarak okul dışında da bir mücadeleyi örgütlemelerini önlerine koyuyor. Ama bu yalnızca AKP karşıtlığıyla özetlenecek bir mücadele demek değildir. Dinci gerici iktidara karşı çok güçlü bir öfke ve güç birikmiş olsa da, mücadele politik iktidara yönelmediği zaman bu birikmiş öfke ve güç zamanla etkisini yitirmeye yüz yüze kalacak ve hareketin ivmesi düşecektir.

Gençliği sokaklara döken sorunlar olduğu yerde durduğu sürece elbette mücadele bitmez ama sorunumuz bu birikmiş öfkeyi ve gücü devrimin örgütlenmesine yönlendirmek ise; şiarları okul sıralarından çıkarmayan bir öğrenci hareketi başarı sağlayamaz. Üniversiteler ticarethane olmaya, eğitim pahalılaşmaya, gericileşmeye ve üniversiteler faşizmin işgali altında kalmaya devam edecektir.

Sorun tüm bu gidişata son vermek ise; öğrenci hareketinin 31 Mayıs ayaklanmasında olduğu gibi devrimin toplumsal güçleri ile birlikte sokaklara çıkarak, iktidar mücadelesini vermek dışında bir çıkar yolu yok. Bugün için mücadelenin her alanında iktidar odağı yaratmak ve faşist iktidarı parçalayıp tarihin çöplüğüne atmak esas hedef olmalıdır.

Eğer eğitimden sağlığa, toplumsal yaşamın her alanında emekten, emekçiden yana bir iktidar görmek istiyorsak bu sadece Denizlerin öncülüğünü yaptığı devrim mücadelesini zafere taşımakla mümkündür.

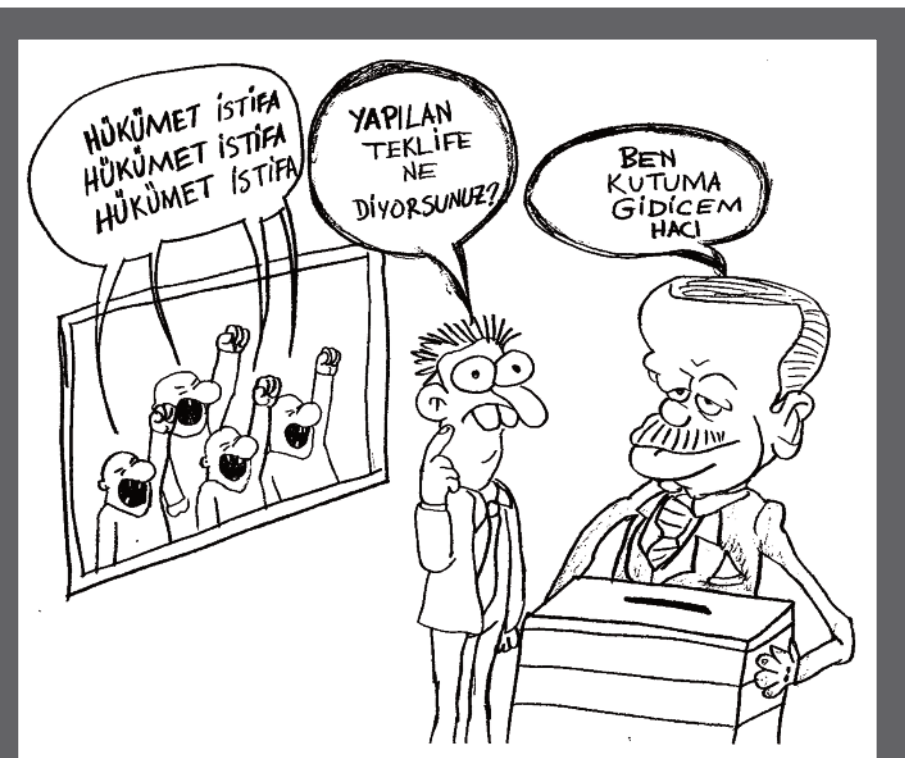
Kantinde Boykot!

Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencileri 31 Ekim günü kantin fiyatlarını protesto etmek için bir boykot ve imza toplama kampanyası gerçekleştirdi. Boykota Devrimci Öğrenci Birliği de aktif olarak katıldı.

Boykot sırasında ücretsiz çay ve kahve dağıtımı yapıldı. Yaklaşık 700 imza toplandı ve bu boykot öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Gün içerisinde öğrenciler kantinden alışveriş yapmamaya özen gösterdi. Boykotun ikinci gününde okul idaresi öğrencilere elektrik vermedi.

Kantin sahibinin öğrencilerle görüşmesinden çıkan sonuçlar ise tüm ürünlerin fiyatlarında 1 TL indirim, çayın 50 kuruşa düşürülmesi oldu.

Öğrenciler bu görüşmeyi değerlendirip boykotun kaderini belirleyeceklerini belirtti. Öğrenciler boykotu bitirirlerse kantinde eski ve yeni fiyatlar yan yana yer alacak.

Çağrılarını Artık O Yanıtlamıyor

Hemen her sektörde çalışanlar, ama görmeyiz onları. Hizmet sektörünün görünmeyen yüzünde sömürünün en yoğun yaşandığı yerdedir onlar.

Sipariş vermek istediğinizde, bir ürün ya da hizmetle ilgili sorun yaşadığınızda, danışmak istediğinizde, online işlem yapmak istediğinizde telefonu onlar açarlar. Diksiyonu düzgün, neşeli, enerjik bir ses; "İyi günler nasıl yardımcı olabilirim?" diyerek karşılar, en kısa sürede gereken bağlantıyı sağlamaya, sorunu çözmeye, talebi yerine getirmeye çalışırlar.

Bazen de "İyi günler nasıl yardımcı olabilirim?" sorusunu soran o enerjik, canlı ses, sorundan bunalmış, sabırsız, öfkeli bir müşteriyle karşılaşır, hatta sık sık karşılaşır. Kimi zaman sorunun kaynağı telefona cevap veren kişiymiş gibi kızılır, bağırır, hakaret edilir, bazen yüzüne kapatılır telefon. Fakat onlar birkaç saniye sonraki telefonu da aynı neşeli, enerjik sesle cevaplamalı, hızlı ve müşteriyi memnun edici bir şekilde hizmetini sürdürmelidir. Haftanın 6 günü, günde 11 saat hatta daha fazla

bu hizmeti sürdürmek zorundadır.

Düzenli bir yemek molası, dinlenme arası yoktur. Dahası bunları değiştirme şansı, itiraz hakkı yoktur. İş saatini değiştirme, hatta hasta olma hakları yoktur. Olur da rahatsızlanıp rapor alırsa, bu rapor ya geçersiz sayılır, maaşı eksik ödenir ya da konulurverir kapının önüne.

Çalışabildiği süre içindeyse uygulanan baskı ayrıca bir yıpratıcıdır. Birlikte çalıştığı arkadaşlarıyla rekabet etmesi, patrona bilgi sızdırması, ya da patron yanlısı davranması beklenir. Çalışanlara uygulanan her türden psikolojik baskı çalışma yaşamının bir parçasıdır. Çalışanların pek çoğu düzensiz yemek saatleri, kötü yemekler ve stres yüzünden mide rahatsızlıklarına yakalanır, psikolojik rahatsızlıklar yaşayanların oranı ise çok daha yüksektir. Onlar hizmet sektörünün görünmeyen yüzündeki emekçiler çağrı merkezi

çalışanları.

"Mezarda emekliliğe hayır diyebilme, Türkiye'nin üreticilerinin hak ettiklerini alamadıklarını dile getirmek, mutfağında pişirecek aş bulamayan anaların çaresizliğini hissettirmek için yürüyüorum."

Ozan Ahmet Tütüncü, 1,5 yıldır çalışmakta olduğu Malatya'daki CMC çağrı merkezinde yıllık iznini kullanarak Ankara'ya Çalışma Bakanlığı'na yürüdü. 14 gün süren yürüyüşü boyunca Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği, İletişim ve Çağrı Merkez Çalışanları Sendikası, emek ve meslek örgütlerinden insanlar yürüyüşüne destek verdi. Kimisi karşıladı kimisi uğurladı onu yürüyüşü sırasında. Hatta merkezindeki yöneticileri de dâhil yürüyüş boyunca güzel destekler aldı. Fakat Çalışma Bakanlığı'ndan ne mezarda emekliliğe ilişkin ne de çağrı merkezi çalışanlarının sorunlarına ilişkin beklediği yönde bir cevap alamadı. Çalışma Bakanlığı Özel Kalemi'nde yaptığı görüşmede "Asgari ücretle çalışanların elinde dokunmatik cep

Hemen her sektörde çalışanlar, ama görmeyiz onları. Hizmet sektörünün görünmeyen yüzünde sömürünün en yoğun yaşandığı yerdedir onlar.

telefonları, İphonelar var; asgari ücretle pekâlâ geçinilir" denilmesi ise Çalışma Bakanlığı'nun asgari ücretli konusundaki görüşünü ortaya koyuyor.

Malatya'ya dönüp işyeri CMC Çağrı Merkezi'ne gittiğinde ise işten çıkarıldığını öğrendi.

Halk Bank, Finansbank, İNG Bank, Denizbank, Akbank, Milenicom, Yapı kredi, Dijitürk, Samsung gibi büyük firmalara hizmet veren CMC kendisine işten çıkarılma nedeniyle ilişkin herhangi bir bildirimde bulunmadı. İşbaşı yapmak için gittiğinde güvenlik görevlileri, özel eşyalarını almak için içeri girmesine dahi izin vermedi.

Ozan Ahmet Tütüncü, çağrı merkezi çalışanlarının sorunlarına bir kez daha dikkat çekmek ve yaşadıklarını

tarmak için 5 Kasım'da DİSK Genel Merkezi'nde Çağrı Merkezi Çalışanları Derneği ve İletişim Çağrı Merkez Çalışanları Sendikası ile birlikte bir basın açıklaması düzenledi.

Telekomünikasyon, finans, Teknoloji, Turizm-Seyahat, Eğlence-Medya, Üretim, Lojistik, Kamu, Perakende, Sağlık, Offshore sektöründe hizmet veren Çağrı Merkezleri Türkiye'de son birkaç yılda atılım göstererek büyümeye başladı. Büyük şehirlerde asgari ücretle çağrı merkezlerinde işçi çalıştırmak pek mümkün olmayınca, şirketler yapılanmalarını doğruya doğru kaydirdi. Erzurum, Malatya, Urfa, Kayseri, Sivas gibi illerde çağrı merkezi işçileri asgari ücret hatta asgari ücretin altındaki rakamlarla çalıştırılıyor.

Çok şey mi istiyoruz?

Toplu İş Sözleşmesi'nden (TİS) doğan haklarının belediye tarafından tanınmaması üzerine Beşiktaş Belediyesi önünde 32 gündür eylem yapan BELTAŞ işçilerinin kurduğu çadır, zabıta ekiplerince söküldü.

İçerisinde sadece iki işçinin bulunduğu çadıra gelen kalabalık zabıta ekibi, Zafer Gültekin ve Rıdvan Çalışkan isimli işçileri darp ederek çadırdan çıkardıktan sonra çadırlarını sökerek el koydu. Alana yeni bir çadır kurulmasını önlemek amacıyla belediyeye ait araçları park etti.

Saldırının ardından işçiler şu açıklamayı yaptılar:

"Bizler Beşiktaş Belediyesi'ne bağlı BELTAŞ adlı şirkette çalışan taşeron işçileriz. Bir ayı aşkın süredir sendika hakkımız için Beşiktaş Belediyesi önünde kurduğumuz çadırdaki direniyoruz.

CHP'li Belediye Başkanı bizleri, ilk 3 gün zabıta ve polisi üstümüze saldırtarak işkencelerle yerlerde sürükleterek gözaltına aldırdı.

Oysa bizler insanca yaşamak için, ailelerimizi kimseye muhtaç olmadan geçindirebilmek için mücadele ediyoruz.

Eşit işe eşit ücret istiyoruz! Çok şey mi istiyoruz?

Hayır.

Biz hakkımızı istiyoruz. Ancak kendilerini sosyal demokrat olarak lanse eden CHP'li belediye sendikası olmamızı engellemek için sendika yetkimize karşı davalar açarak bizleri oyalıyor.

Defalarca CHP'li yetkililerle görüştük. Hatta Sezgin Tanrıkulu, Genel Başkanları Kemal Kılıçtaoğlu'nun da bu olaydan haberdar olduğunu ve en kısa sürede bu işi çözeceklerini söylemişti.

Haftalardır somut bir adım atmadılar.

Her defasında 'çadırı kaldırın seçim zamanı. Biz bu işi çözeceğiz' diyerek oyalamayı seçtiler.

Bugün yine zabıta saldırtarak tüm eşyalarımıza el koydular. Şuan itibarıyla Beşiktaş Belediyesi önünde oturma eylemimiz sürüyor.

Tüm halkımızı bizleri sahiplenmeye ve CHP'nin bu ikiyüzlü tavrını teşhir etmeye çağırıyoruz.

Direnen Beltaş İşçileri"

Ertesi gün işçiler uğradıkları saldırıyı ve çadırlarına-eşyalarına el konulmasını protesto etmek için CHP Beşiktaş İlçe binasını işgal etti.

Başkanlık odasının camından "CHP'li Beşiktaş Belediye Başkanı, Sendikal Haklarımızı Gasp Etti! Örgütlenme Hakkımız İçin Direniyoruz - BELTAŞ İşçileri" pankartı açarak taleplerini sloganlarla haykırdılar.

Bunun üzerine CHP ile diyalog kurmaya ve sorunlarını çözmeye çalıştıklarını ancak sonuç alamadıklarını belirten işçilerle parti yetkilisi olduğunu söyleyen bir grup arasında tartışma yaşandı. İşçilerin üzerine yürüyen

partililer polis çağıraraklarını belirttiler. Tartışma sürerken sivil polisler ve resmi polis geldi.

Polis zoruyla dışarı çıkartılmaya çalışılan işçiler "CHP Halka Hesap Verecek", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları atarak camdan dışarıdaki kitleye taleplerini anlattılar.

İşgal sırasında bina çevresine toplanan kalabalık kitle alkışlarla işçileri destekleyerek CHP'ye tepki gösterdi. Halkın tepkisi üzerine polis binayı terk etmek zorunda kaldı. Beltaş işçileri başkanlık odasını içeriden kilitleyerek içeriye kimseyi almayacaklarını ve sorunları çözüme kavuşturuluncaya kadar işgali sürdüreceklerini açıkladılar.

Öğrenciler de ilçe binasının önüne gelerek işçilere slogan atarak, halaylarla bekleyerek destek verdi.

İşçilerin işgal eylemi 3. gününde de devam etti. İşçiler yarım saatte bir cama çıkarak sloganlarını atıyorlar. 6 Kasım günü de CHP içindeki işçilerden biri KOAH krizi geçirince ambulans çağrıldı, müdahale edildi. Gazetemiz yayına girdiği sırada işgal eylemi devam ediyordu.

Onardıkları Makineler Artık Onların!

Kazova Tekstil işçileri alacaklarına karşılık açtıkları davayı kazandı. Mahkeme sonucu icra yoluyla binada kalan makineler maaş ve kıdem tazminatlarının karşılığı olarak mahkeme kararıyla işçilerin oldu.

Kazova Tekstil işçileri 2012 Aralık ayında işsiz kalmış ve 27 Şubat 2013 tarihinden itibaren alacakları için eylemlere ve direnişe başlamışlardı. Kazova tekstil patronları 3-4 aylık maaşları, kıdem ve ihbar tazminatlarını ödemiş buna karşılık satılan fabrika binasında kalan makinelere işçiler alacaklarına karşılık icra yoluyla el koymuşlardı. Açılan dava 26 Ekim tarihinde sonuçlandı. Dava sonucu binada bulunan makineler alacaklarına karşılık olarak işçiler geçti.

Kazova Tekstil patronları Ümit Somuncu ve Mustafa Umut Somuncu fabrika binasını satmıştı. Makinelerin durumu henüz belli olmadığı için fabrikada kalan makineleri onaran işçiler buradaki binayı satın alan kişiyle anlaşarak bir süre burada üretimlerini yapmaya başlamışlardı. Kooperatif üretimine geçmeyi amaçlayan Kazova tekstil işçileri makinelerin sahibi olmalarının ardından kooperatif üretimine daha uygun bir yer bularak Kağıthane'deki bir binaya taşıma kararı aldılar.

Kazova Tekstil işçileri bundan sonraki üretimlerini bu binada sürdürecektir.

DİSK Genel İş İzmir 2 Nolu Şube 1. Olağanüstü Genel Kurulu Yapıldı

İzmir Büyükşehir Belediyesine bağlı 3500 İzenerji işçisini kapsayan 2. Toplu İş Sözleşmesinin İzenerji işçilerinin taleplerini karşılamadığı ve 1. Toplu İş Sözleşmesinin koşullarını aratmayacak şekilde gerçekleştirilmesi nedeniyle toplu iş sözleşmesi, işçilerin yoğun tepkisiyle karşılaştı.

Toplu iş sözleşme sürecinde işçilere çok önemli vaatlerde bulunan sendika ve patron arasında geçen sözleşme pazarlığı sonrasında anlaşmaya varılamaması sebebiyle işveren tarafından yüksek hakem kuruluna gidilmişti. Yüksek hakem kurulunun kararı 24.07.2013 tarihinde karara bağlanıp genel merkeze gönderildi. Oysa DİSK'e bağlı Genel İş 2 Nolu Şubesi 26.07.2013 tarihinde genel grev kararı almıştı. İşçilerden saklanan yüksek hakem kurulu kararı açıklandıktan sonra işçiler arasında büyük bir tepkiyle karşılanmıştı.

Bu tepkiden dolayı 10 işyeri temsilcisi istifa etmişti. Bundan sonra işçiler kendi aralarında yaptıkları değerlendirmeler sonucunda 2. Toplu İş Sözleşmesiyle işçilerin talebini karşılayamayan yönetimin değiştirilmesi ve olağanüstü kurula gidilmesi yönünde çalışmalar yaptı. Yapılan çalışmalar sonucunda 50 delegenin istifa dilekçesi genel merkeze gönderildi ve sonucunda 2 Kasım günü olağanüstü genel kurula gidildi.

Yapılan seçim sonrasında varolan sendika yönetimi tekrar seçildi. Olağanüstü genel kurul birlik ve dayanışma çağrısı yapılarak ve yeniden seçilen şube başkanı Taner Şanlı'nın konuşmasının ardından sona erdi.

THY'de Forum Var

THY işçileri 27 Ekim Pazar günü THY Greviyle Dayanışma Komitesinin çağrısı ile forumlarla buluştu. Birçok forumun, devrimci işçi örgütlenmelerinin destek verdiği forumda Gezi Ayaklanması'nda ortaya çıkan mücadele kararlılığının, THY grevi ve işçi eylemlerine taşınması, işçi eylemlerinin güçlendirilmesi kararlılığı ile sona erdi.

THY Grev Komitesi'nin yaptığı THY Grevi Forumu'na 27 Ekim Pazar günü pek çok forumdan ve devrimci işçi örgütlerinden katılım oldu. Forum saati yaklaşırken Hey Tekstil işçileri ve Mücadele Birliği Platformu üyelerinden bir grup "THY İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla grev alanına geldi. THY işçilerinin mücadelesine ilişkin sloganların ve forumların THY işçilerinin destekleyen ozalitlerinin asılı olduğu alana delege seçimlerinde THY işçilerinin desteklediği "Mavi Liste İyidir" pankartları asılmıştı.

Gelenler

"Hey Tekstil İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla karşılanırken, hep birlikte "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganı atıldı.

THY işçileri forum için gelen emek dostlarını karşılayan kısa bir konuşmanın ardından forumun neşeli hareketli olması için müzikle başlamasını önerdi. Emeğe Ezgi de "Hava döndü işçiden, işçiden esiyor yel" diyerek başladığı dinletiyi "Büyüyen dalga/ zafere ulaşır verilen kavga", "Hedef sosyalizm ve özgürlük" diyerek bitirdi.

Bir THY işçisi, Başbakan'ın "Mesele birkaç ağaç değil", "politik

grev" sözlerini hatırlatarak "Mesele THY'deki bir grev değil, bu politik bir grev evet, ama bu politikaları biz belirlememiştik, belirleyen hükümet olmuştur, ama bu grevle bizler de politik olarak yetkinleştik ve bundan sonraki sürecini belirleyenler olacağız" sözleriyle mücadeledeki kararlılıklarını dile getirdi.

Mücadele Birliği Platformu'ndan

Yılmaz Tekel işçilerinin mücadelesini hatırlattı. THY işçilerinin, işçi sınıfının, emekçilerin ve Gezi Ayaklanması sürecinde sokağa çıkanların hükümetin değişmesi talebini dile getirdiklerini belirtti. Sorunun hükümet ve parti sorunu değil bir sistem sorunu olduğunu, işçilerin, emekçilerin insanca bir

yaşam sürdürebilmelerinin tek yolunun kapitalist sistemi yıkacak bir devrimle, sosyalizmle mümkün olabileceğini söyledi. İşçilerin emekçilerin insanca yaşamın olduğu bir dünyayı kurabilme gücüne sahip olduğunu belirtti.

Ardından söz alan forum katılımcısı ise hükümetin emperyalist devletlerin Ortadoğu'daki savaş politikalarının sürdürücüsü olduğunu, işçi sınıfının haklarını her geçen gün ellerinden daha fazla almamakta olduğunu, THY yönetiminin ise hükümetten güç alarak grev kırılcılık yaptığını belirtti.

Istanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde taşeron işçi olarak çalışmakta iken işten atılan ve eyleme katılan bir işçi de grevdeki THY işçilerinin mücadelesini selamladı, işçi sınıfının geleceğine sahip çıkabilmesi için daha fazla örgütlenmesi ve birlikte hareket ederek gücünü büyütmesi gerektiğini belirtti.

EKA'lı (Emekçi Kadınlar) bir kadın işçi "Bizler 31 Mayıs ayaklanmasında emekçilerin sokağa çıktığında neler yapabileceğini, örgütlü davrandığında bir halkın gücünü gördük. Ayaklanan bir halk eğer iktidarı alırsa bu yüzler daha fazla gülecek. Bizler bu ayaklanmada devrimin tadını bir kez aldık. Bizler devrim için yararılmışız" diyerek sözlerini tamamladı.

Tatavla fo-

rumu katılımcısı ise forumlar olarak işçi sınıfıyla daha fazla dayanışma içinde olunması gerektiğini vurgu yaptı.

Abbasaga forumu katılımcısı Gezi ayaklanmasıyla emekçilerin hükümetin sömürü politikalarını gereken cevabı verdiğini, forumlarla işçi sınıfının mücadelesinin birleştirilerek güçlendirilmesi gerektiğini belirtti.

THY işçisi ise grev sürecinden aktarımlarda bulunarak "Kış yaklaşıırken, çadırımızı açtık, sobamızı kurduk, odunlarımızı da ateşe verdik, dostlarımız yanımızda, artık bundan sonrası hükümet ve THY yönetimi düşünsün" diyerek forumlardan ve işçi örgütlenmelerinden gelen emek dostlarından büyük moral ve güç alarak yollarına devam edeceklerini belirtti.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformundan bir işçi ise grevde olan işçilerin bir forum oluşturmaları gerektiğine dikkat çekti.

de olduğu bir yerde safları genişletmek, yetişkin kadroları daha büyük görevlerle yeni ufuklara yollarken, yerlerini daha acemilerle doldurmak, henüz kadro düzeyine gelmemiş olanları kadro haline getirmek üzere görevlendirmek, yeni yeni insanların önünü açmak, inisiyatif ve sorumluluk almalarını sağlamak ertelenemez bir devrimci görevdir.

Bu görevi yerine getirebilmek için yeni alanlara açılım sağlanmalıdır. Şimdi geniş yığınlar içinde propaganda, ajitasyon ve örgütlenme faaliyetini yüz kat attırmanın yeni yeni insanları saflara kazanmanın olanakları her zamankinden yüz kat, bin kat artmış durumda. Yeter ki, cesaretle, korkusuzca, tıpkı sokak savaşlarında olduğu gibi harekete geçilip adım atılsın. Bu görevi başaramayanlar bu müthiş halk selinin altında kalır, devrimci enerjisi yüzlerce kat artan kitlelerin büyük atılımına ayak uyduramazlar.

Madem ki "devrimci dönem" bir "savaş zamanı" olarak kavranmalı; o halde devrimci kadroları, savaş-

Çamlık Forumu katılımcısı ise grevdeki THY işçilerini Nazım Hikmet'in bir şiiri ile selamladı ve forum olarak daima dayanışma içinde olacaklarını belirtti.

THY grevini selamlayan bir emek dostu ise seçimlere daha uzun zaman olmasına rağmen adayların forumları ziyaret etmeye başladığına dikkat çekti ve "ODTÜ'deki ağaçlara, Ethem'e, Abdo'ya Mehmet'e, Ali İsmail'e ve tüm yitirilen canlarımıza and olsun ki, bu ayaklanmaya katılanlar sizin seçim oyununuzla evlerine dönmeyecekler" diyerek sözlerini tamamladı.

Bir THY işçisi söz alarak, grevde THY'nin grev kırılcılığı yaptığı dönemde çok gergin olduğunu ve forumlara giderek greve destek vermeleri çağrısında bulunduğunu belirterek "Çok sinirliydim gittiğimde, ama öyle güzel karşılandım ki, iyi ki gitmişim" diyerek forumlar tarafından yapılan ziyaretlerle moral bulduklarını belirtti.

Yoğurtçu Parkı katılımcısı ise gerek kişisel olarak, gerekse forumlar olarak mücadele veren işçilere destek ziyaretlerinde bulunduğunu ama bunların daha güçlü daha aktif hale getirilmesi gerektiğini ifade etti.

Devrimci İşçi Komiteleri'nden bir işçi "Tek başıma bir devrim yapamaya-çağımı biliyorum, ama 31 Mayıs ayaklanmasında bir halkın neler yapabileceğini hep birlikte gördük. O yüzden ben örgütlü bir işçi olarak zafer sokaklarda kazanılır diyerek sokaklarda olacağım, belki canımı kaybedebilirim, ama mücadeleye devam edeceğim" dedi.

Küçükyağlı Adnan Kahveci forumu katılımcısı "Bizler dayanışmamızı güçlendirelim ki, THY yönetiminin de hükümetin de ayakları titresin" dedi.

Hey Tekstil işçileri adına konuşan Zeki Gördeğir ise yaşadıkları süreci kısaca anlatarak, "Bu artık Hey

Tekstil işçilerinin mücadelesi olmak-tan çıktı. Bizim gibi çalışan milyonlarca tekstil işçisi için, işçi sınıfı için bu mücadeleyi kazanmak zorundayız." dedi.

Bu arada delegelerin belirlenmekte olduğu Hava-İş Sendikası seçimlerinde Sabiha Gökçen hava alanında 165'e 43 oyla mavi listenin kazandığı haberi gelmesi üzerine forumdaki coşku büyüdü ve alkışlarla karşılandı.

Ardından Hava-İş Sendikası Teşkilatlandırma Biriminden Kaya Sayın kısaca seçimlere ilişkin süreci aktardı. THY işçilerinin kararlı mücadelesinin zafer

kazanılacağı kadar sürdürüleceğini belirtti.

Okmeydanı Devlet Hastanesi'nde çalışırken Gezi Ayaklanması sırasında elinden yaralandığını ve performans düşüklüğü gerekçeyle işten çıkarıldığını belirten DİK'li bir işçi ise "Bozuk düzende sağlam çark olmaz. Biz işçiler emeğimizin karşılığını ancak bir devrimi gerçekleştirerek alabiliriz. İşçiler emekçiler olarak ekonomik haklarımız için mücadele ederken politik olarak da yetkinleşmeliyiz mücadeleyi ancak bu şekilde kazanabiliriz" dedi.

Ardından THY işçisi söz alarak THY işçilerinin grevi kazanmasıyla işçi sınıfının mücadelesini büyütmeye başlamak gerektiğini belirtti. Forumu

sonlandırırken katılımcılara "Taksime gidenler, ayaklanmayı yaratanlar, birer birer bu alana girerek hava alanında birikmeye, THY hatlarını durdurmaya, hükümetin korkulu rüyası olmaya var mısınız?" sorusu ise katılımcıların "Evet!" cevabı ve "THY İşçisi Yalnız Değildir", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla karşılandı.

Havanın kararmasıyla THY Grev Dayanışması Forumu coşkulu halaylarla sonlandırıldı.

Başbakan'ın "Mesele birkaç ağaç değil", "politik grev" hatırlatarak "Mesele THY'deki bir grev değil, bu politik bir grev evet, ama bu politikaları biz belirlememiştik, belirleyen hükümet olmuştur, ama bu grevle bizler de politik olarak yetkinleştik ve bundan sonraki sürecini belirleyenler olacağız"

CESARETLE YENİ ALANLARA YENİ BAŞARILARA

| ÖZGÜR GÜVEN

Haziran Ayaklanması ve sonrasında gelişmeler, bütün sınıfların ve katmanların gerçek niteliklerini açığa çıkardı. Ayaklanmadan sonra her yerde ortaya çıkan forumlar ve meclislerin yanı sıra halkların devam eden devrimci faaliyeti, küçük burjuva hareketin uzun yıllardan beri savunduğu kuramın ne kadar kof olduğunu da ortaya serdi. Milyonları kapsayan hareket her yerde kendiliğinden de olsa yeni yeni insanları devrimci mücadeleye çekti. Bizim dışımızda ve bizden bağımsız olarak yürüyen bir hareket var. Proletaryanın devrimci sınıf partisinin hem ideolojik politik hem de örgütsel pratik önderliği burada hayati öneme sahiptir.

Mayıs sonundan beri kitleler her yerde hareket halinde. Devrimci

bir programa ve hedeflere sahip olmadan forumlarda, meclislerde örgütleniyorlar.

Burada yapılması gereken, olabilecek en çok çevre ve grupla ilişki kurarak bilgi ve deneyimlerini paylaşmak, sadece aydınlatma faaliyetiyle de yetinmeden devrim ve iktidar mücadelesinde kitlelere yardımcı olmaktır.

Lenin, "Ordu için savaş zamanı neyse, sosyal demokrasi için de devrimci dönem odur" diyor. Bu demektir ki, Leninistler kadrolarını, örgütlü güçlerini, çevrelerini, sempatanlarını ve bütün ilişkilerini seferber etmeli, onları göreve çağırmalıdır. Bu da yetmez, yeni yeni insanlara ulaşmalı yeni yeni birlikler kurmalı, bu olmazsa en azından yardımcı birlikler olarak devrimci faaliyete katılmaları sağlanmalıdır. Mücadelenin böylesine yükseliş için-

koşullarına, toplumdaki sınıfların karşılıklı konumlarına, sınıflar arası güç ilişkilerine dayanır. Oysa küçük burjuva hareketlerin savunageldikleri tezler nesnel koşullara değil, kafalarındaki şablonlara, hazır kalıplara dayanır. Bu nedenle onların tezleri kafa karışıklığı yaratır, kitleleri günübirlik çıkarlar uğruna asıl olandan, devrimden uzaklaştırır. Onların hedefi devrim dışında her şeydir. Leninistlerin en temel müttefiki nesnel koşullardır. Bu yüzden korkusuz davranmalı, cesur adımlar atmali, yeni yeni insanlara, özellikle gençliğe güvenmeli, onlara daha çok inisiyatif vermeli, hareket serbestliği tanınmalıdır. Bırakın yanlış yapsınlar, yanlış yapmaktan korkmasınlar. Kendi yanlışlarından öğrenmeyen bir devrimci hareket yoktur, olamaz. Bırakın cesaretle öne atılıp alışıldık olanın dışına çıksınlar, yeni biçimlere başvurup, yeni girişimlerde bulunsunlar. Bırakın yeni zaferlere, yeni başarılarla kanat açsınlar.

Verdiğimiz Nefes Alma Mücadelesidir

"Köyümüzün tam ortasında maden ocağı kurularak, parçalanmış kayaların gürültüsü ve havaya dağılan bembeyaz toz bulutunun içinde bizleri yaşamaya mahkum eden ve 'CED gerekli değildir' diyerek, 'çevrede etkilenecek varlık yoktur' kararı verip 3 bin ağacın kesilmesini emreden, bizim adımıza bizi temsil eden yöneticilerimizden birisi, bizi muhatap alıp derdimize çare bulmak amacıyla köyümüze gelmezse; 7 Kasım tarihinde maden ocağına izin verilen alanda kendimi yakarak sesimizi duyurmaya çalışacağımı kamuoyuna saygılarımla duyururum"

Bunu söyleyen Kaz Dağlarında Bayramıç'ın Kurşunlu köyünde yaşayan Bülent Behçet Özüren. 58 yaşındaki bu köylünün isyanı, köylerinin 100 metre ilerisine yapılmaya başlanan altın madeni. Buradaki madeni satın alan ve kazmaya başlayan ise Amerika'da "Yeni Canavar" (new monster) olarak tanınan Newmont.

Bayramıç Orman İşletmesi'nin verdiği ruhsatla heyelan bölgesindeki 760 ağacı yol için kesecek madenciler, 3000 ağacı da maden alanı için kesecek.

Köylüler ise köylerini ve yaşam alanlarını korumak için harekete geçtiler. Köylerinin dört bir tarafını madene karşı pankartlarla donatmışlar ve herkese ulaşarak birduyarlılık yaratmaya, madene verilen ruhsatı durdurmak için kolları sıvadılar. Daha önce tarım arazileri barajın altında kalan köylüler, hayvancılık yaparak yaşamlarını sürdürmüş. Köylerinin 100 metre yanına kadar gelen madenin hayvancılığı da yok edeceğini, olası heyelanın da köyü yok edebileceğini söylüyorlar.

Bülent Behçet Özüren bu yüzden köyün 100 metre ilerisine çadır kurarak açlık grevine başladı. Onu yalnız bırakmayan köylüler de sosyal medyadan çağrılar yaparak "çadırımı kap gel, köy ekmeği, köy peyniri bizden" diyerek kampanyalara başladılar. Ve 25 Ekim'de Özüren'in yanında 11 çadır daha kuruldu ve açlık grevine başlandı.

LİMONTEPE HALK FESTİVALİ

Limontepe Festival Platformu olarak 26 Ekim Cumartesi günü, Geleneksel Limontepe Halk Dayanışma Festivali'nin beşincisini gerçekleştirdi.

Gezi Ayaklanması'ndan Rojava'ya ezilenlerin emekçilerin dayanışmasını büyütmek isteyenlerin, savaş politikalarına karşı barışı, yıkımlara karşı barınma hakkı talebini yükseltenlerin katıldığı festival, saat 10.30'da başlayıp akşam 22.00'de sona erdi.

Çocuk etkinlikleriyle başlayan festivalin programı Yeni Kapı Tiyatrosunun çocuk oyununun ardından, Metropolis adlı belgesel filmle devam etti. Gezi Direnişinden Yerel Seçimlere konulu panelin ardından Koma Berxvedan, Murat Mengirkaon ve Grup Praxis'ın sahne aldığı konserler gerçekleştirildi.

Gezi'den Sahneye Devininim

Devinim Tiyatro Atölyesi uzun süredir hazırlığını sürdürdüğü "Sevim Taşan Benim" adlı oyununu 13 Ekim Pazar günü Ayışığı Sanat Merkezi'nde seyircileriyle paylaştı. Gezi sürecinde yaşananların komik bir dille anlatıldığı oyun, herkese Taksim Ayaklanması'nın en güzel ve keyifli anlarını bir kez daha yaşattı.

Yaratıcı drama çalışmaları sırasında eğitimi bitirme oyunu olarak seçmiştik "Sevim Taşan Benim" adlı oyunu. Devinim oyuncularını tam provalarına başlayacakken Gezi eylemleri başladı. Her provada duvar yazıları, twitterlar, tomalar, hükümetin söylemleri ve eylemler sırasında şahit olduklarımız ekleniyordu repliklere. Provalar daha neşeli daha üretken geçmeye başlamıştı. Gezi eylemlerinin çatışmalı, yoğun günleri yaşanırken Devinim Tiyatro Atölyesi de çalışmasını tamamlamış oyunu Gezi uyarlamasıyla oynamaya hazır artık.

Oyun bir polis merkezinde temizlikçi olarak işe başlayan, kendi halinde, eşi ve çocuğuyla kıt kanaat geçinen Hatice'nin, devlet tarafından bir türlü yakalanamayan eylemci kılığına sokulup, medyaya tanıtılması ve sonrasında başından geçenleri anlatıyor. Gezi sürecinin ne kadar renkli geçtiğini göz önüne alırsak oyunun eğlenceli ve bir o kadar düşündürücü olduğunu tahmin etmek hiç de zor değil. Olay aslında bir polis merkezinde geçse de genel anlamda içinde bulunduğumuz sistemin çaresizliğini ve kendini kurtarmak adına binbir türlü yalanlarla bunu örtbas etme çabasını anlatıyor. Ayrıca oyundaki medya eleştirisi de dikkat çekici unsurlardan. Sistemin oyunlarını örtbas etmede en büyük paya sahip medya, özellikle Gezi sürecinde herkesin tanık olduğu yalan yanlış haber-

lerle gündemimizden hiç çıkmamıştı. Oyunun bu yönü, yandaş medyanın tutumunu açık bir şekilde gözler önüne seriyor. Sistemin istediği bir yaşamı sürmek zorunda bıraktığı insanların geldiği çıldırma noktası, temizlikçi kadında kendini gösterirken bu çıldırmanın aynı zamanda bir aydınlanmayı da getirdiğine şahit oluyoruz. Ezilen tüm insanların sisteme duyduğu öfke ve gösterdiği başkaldırı, oyunun sonunda temizlikçi kadında kendini gösteriyor. Bu noktada temizlikçi kadına üzüldükten bir yandan da ezilmişliğinden sıyrıldığı için seviniyoruz.

Oyun ilk gösterimini yaptı, ancak daha birçok seyirciyle buluşmayı bekliyor. Devinim Tiyatro Atölyesi "Sevim Taşan Benim"i tüm çapulcularla paylaşmak için sabırsızlanıyor.

Devinim oyununu 17 Kasım 2013 Pazar günü, ikinci kez oynayacak. Sultanazade (Gazi Mahallesi) 75. Yıl Mahallesi'ndeki Ayışığı Ekin Sanat ve Halk Kütüphanesi'nde saat 15.00'de emekçilerle buluşacak.

Önsöz yayın kurulu Gezi'ye özel olarak hazırladıkları Güz-1 sayısıyla okurlarına şöyle sesleniyor:

"Seninle tanıştığımız günün üzerinden tam 8 yıl geçti. İlk sayının çıkış heyecanını bugün gibi hatırlıyoruz. Fırından yeni çıkmış ekmek misali mis gibi kokuyordu. Aldık kokladık onu... evirdik çevirdik, sayfalarını karıştırdık..."

Bilen bilir matbaadan yeni çıkmış bir eserin insanda yarattığı duyguları. Önsöz yayın kurulu da aynı duygu yoğunluğu ile yürüdükleri yolda okurlarıyla tam 24 kez buluşmuş ve aynı heyecanı yaşamışlar. Ama artık bir değişimin, yenilenmenin ihtiyaç

GEZİ GÜNLÜĞÜ

SILA ERCİYES

Tek Yürek Çapulcular

31 Mayıs ve 1 Haziran'ı sokaklarda geçiren binler, 2 Haziran'a da sokaklarda girdi. Gece boyunca kalabalıklar arttı. Gazi, 1 Mayıs, Sarıgazi başta olmak üzere bir çok semtte halk tencere tavalarda yürüyüşler düzenledi. Gazi'de binlerce kişi yönünü karakol olarak belirledi. İlk ölüm haberi 1 Mayıs Mahallesi'nden geldi. Mehmet Ayvalıtaz yaşamını yitirdi. Henüz 19 yaşındaydı... Öfke daha da arttı 1 Mayıs Mahallesi'nde... Oradan tüm mahallelere ve illere yayıldı öfke...

Artan öfkeyi durdurabilmek için Ankara'da Kızılay Meydanı'na saldırı düzenlendi. Bir başka genç, Ethem Sarısülük polis kurşunu ile yaralandı. Yüzlerce insanın gözü önünde yığıldı kaldı kaldırıma. Öfke büyük... Dalga dalga sarıyor her yanı...

Artık her şey farklı bir zamanda ve anda olduğumuzu gösteriyordu bize. Yaşananlar yeni zamanları müjdeliyordu. Birbiri ardına kentler ayağa kalktı. Ankara, İzmir, Antalya, Eskişehir, Mersin, Adana, Zonguldak, Tunceli, İzmit bu saldırı bizedir, diren Gezi Parkı deyip sokaklara çıktı. Artık her yer Taksim'di. Slogan yaşam buldu... Taksim için her yer sokağa, eyleme, desteğe koştu... Ankara'da Kuşulu Park, Alsancak Vapur iskelesi, Konak Meydanı... Aynı duygu, aynı öfke, aynı kararlılıkla sokağa, eyleme, değişime koşuyordu.

Taksim'e çıkan insanlar geceyi Gezi parkında geçirdi. Yeni yaşam alanımız Gezi parkı ve Taksim Meydanı oldu. Çadırlar yeniden kuruldu. Yaşam alanımıza bir saldırı olmaması için barikatlar her yanımızı sardı. Barikatın ardında güzel bir dünya var, diyenler herkesi Taksim'e bu dünyaya davet etti.

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte yeni bir hareketlilik... Onlarca insan temizlik için kolları sıvadı. Ellerinde poşetlerle gençler, yaşlılar, çocuklar, hatta köpekler çöpleri toplamaya başladı. Bir anda tüm park ve etrafı, Taksim meydanı pırl pırl oldu. Birazdan meydan dolduracak yüzbinler için hazırlandı Gezi Parkı ve Taksim Meydanı.

Saatler ilerledi... Taksim'de buluşma çağrısına yeni binler katıldı. Görmek lazımdı o an Taksim Meydanı'nı... hınca hınç insanı artık Meydan. Tek yürek olmuş attı Hükümet İstifa diye...

Miting alanına bir haber geldi. Emeğe Ezgi tarafından kürsüden duyurulan haber... Erdoğan demiş ki; "Biz bir kaç tane çapulcunun o meydana gelip, insanımızı, halkımızı yanlış bilgilendirmek suretiyle tahrik etmesine, pabuç bırakmayız."

Emeğe Ezgi her ne kadar "biz çapulcu değil devrimciyiz bir çapulcu varsa o da arkalarına bile bakmadan Meydanı terkeden polislerin ve sizlersiniz" diye meydan okusa da, yönetmen Zeki Demirkubuz olaya farklı bir açıdan baktı ve net tavırını açıkladı. "Ben bu ülke için hapis yatım. Şimdi de bu ülke için sinemayı bırakıyorum. Bundan sonra çapulcuyum" diyerek sözcüğe olumlu ve devrimci bir anlam yüklemiş oldu. Tüm ayaklanmacılar onurla taşıma kararı aldı bu ünvanı. Ne de olsa baldırıçıplaklar da bizdik ayaktakımı olanlar da... Artık çapulcuyduk. Onurla taşıyacağımız yeni adımımızdı. Şarkılar, türküler, marşlar yaptık çapulcuyuz diye. Emeğe Ezgi'de Çapulcular adlı marşı ile katıldı bu sanatsal üretime.

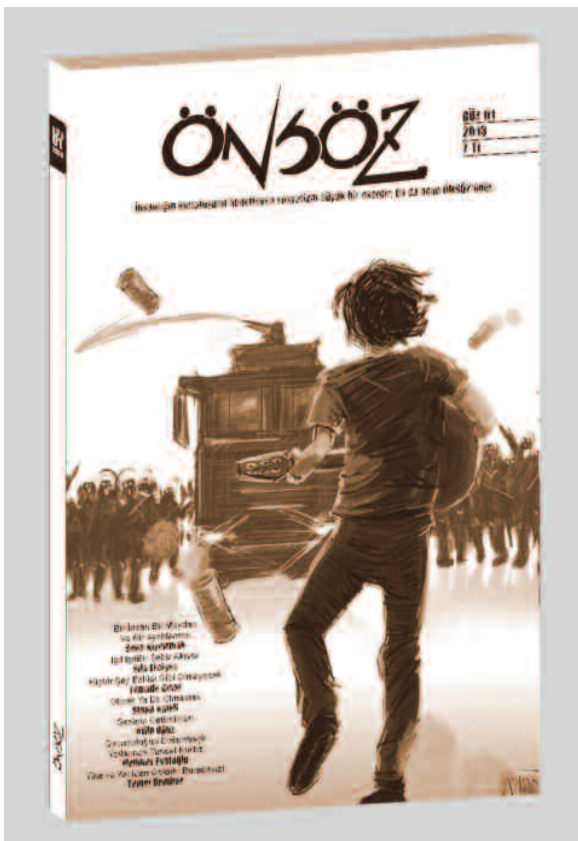
Miting boyunca değişik konuşmacılar çıktı konuşmalar yaptı. Taksim Dayanışması tüm gözlerin çevrildiği yerde duruyordu. Her kararlılık açıklaması büyük bir coşkuyla karşılanırken, ikircikli her konuşma kitlede huzursuzluk yaratıyordu. Ayaklanmacıların ortak kürsüsünden yapılan "Mitingimiz burada bitmiştir" anonsu karşılık bulmadı. Aynı huzursuzluğu yarattı.

Toplumun büyük çoğunluğunun küçük bir azınlığa karşı sokağa çıktığı böylesine önemli bir anda eğer tüm bir ortamı kaplamış duyguyu anlamazsanız, o andan itibaren aslında kaybetmeye başlıyorsunuz. Büyük bir iddia ve kararlılıkla sokağa çıkmış, bedeller ödemeyi göze almış ayaklanmacıları artık hiçbir şey sonuç almadan geri evine eski yaşamına döndüremez.

Dönmedik de... Gezi Parkı'nda ve Taksim Meydanı'nda milyonlarca el tarafından yeni bir yaşam, yeni bir dünya yaratılıyordu.

Gezi'ye Özel Önsöz

İnsanlığın kurtuluşunu hedefleyen sosyalizm büyük bir eserdir; bu da onun ÖNSÖZ'üdür diyerek bundan 8 yıl önce yayın hayatına başlayan Önsöz kültür sanat edebiyat kitap dizisi artık Yeni Dönem Yayıncılık üzerinden siz okurlarına ulaşacaktır.

ama "bu daha başlangıç" diyoruz."

Önsöz, Gezi Ayaklanması'nın simgeleşmiş fotoğraflarından olan Tomaya meydan okuyan gitaristin bir ressamını eliyle yeniden üretilen resmini kendine kapak fotoğrafı olarak seçmiş. Gezi'ye özel olarak çıkan bu sayının bütün yazıları Gezi Ayaklanması ile ilgilidir. Bir tek Mehmet Esatoğlu'nun Tuncel Kurtiz için yazdığı Oyunculuğun Dolambaçlığı Yollarında Tuncel Kurtiz yazısı hariç.

Duvar yazılarıyla, fotoğraf kareleriyle, karikatür ve şarkılarıyla ayaklanma günleri kadar canlı ve neşeli yazılarıyla çıkan Önsöz'e Yayınevinden, Ayışığı Sanat Merkezi'nden ve kitapevlerinden ulaşabilirsiniz.

PİRAMİT MODERN KÖLE YİNE KÖLE!

Marmaray inşaatında sualtı kaynakçısı olarak çalışan genç bir işçiyle yaptığımız söyleşi

29 Ekim günü büyük bir şaşaa ile açılışı yapılan, hemen ardından arızalarıyla gündeme gelen "asrın projesi" Marmaray üzerine, bir Marmaray işçisi ile konuştuk. Nasıl büyük zaferler komutanlarının ya da yöneticilerin adıyla anılırsa, bu tür büyük eserler de kurdelesini kesenin adıyla anılır. Oysa hepimiz biliriz, her eserin altında ona imza atan yüzlerce, binlerce görünmeyen el vardır. Her görkemli yapıt, gerçekte nasırlı ellerin eseridir.

Çok genç, henüz 18 yaşındaki bir genç işçiyle sohbet ettik. Daha çok, "sen anlat, biz yazalım" dedik. O da anlattı:

Uzun zamandır sürüyor bu proje. İşçilerin çok sorun yaşadığını, ilk yıllarda direniş yaşadığını biliyoruz. Sizin gözlemlerinizi neler?

Tüpün dışı değil de, tüpün içindkiler çok sorun yaşıyor. Çünkü suyun metrelerce altındalar. Ve tüpün her an su kaçırma ihtimali var. O zamanlar tüpün üstü de kapatılmamıştı, üzerine toprak kapatıldı sonradan. Oradaki işçilerin can güvenliği yok. Çünkü su var, denizin altında illaki su sızıyor, damlıyor. İşçiler korkuyordu çalışmaya, elektrik çarparak, elektrik kaçağı olacak diye, tuzlu suyun içindedin sonuçta. Orada bir elektrik kaçağı olsa kimse kurtulamaz, hepsi ölürdü, iş güvenliği yoktu. Bir makine var, o makine bir bozulsa hepsi havasızlıktan ölüp gidecek. Suyun basıncından dolayı kalp krizi geçiren, çeşitli rahatsızlıklarla hastaneye kaldırılan işçiler oldu, ölen işçi var mı, duymadım ama ben.

İş yoğunluğu, çalışma saatleriniz nasıldı? Açılışa yetiştirmek için son dönemlerde yoğun çalıştırıldığınızı söylüyor.

TOKİ gibiydi, bir an önce açabilmek için bazı kısımları bitirmediler. Örneğin tüpün 2. katmanı tamamlan-

madı. Orada hala çalışanlar var. Bazı elektrik sistemleri bozuk. Örneğin

trenler yüksüzken çalıştırıldı, test edildi, yüklü iken hiç gidip gelmediler o trenle. Hiç insan taşıyacağız bununla, içine ağırlık koyup öyle deneyelim denilmedi. Beklenenin 20 katı daha fazla yolcu geldi oraya. Şimdi de o tünelin altına bir araba yolu yapalım deniyor. Amerika'da yapıldı, gördük neler olduğunu. Deprem oldu, tüp patladı, kaç kişi öldü, kurtulan kimse olmadı.

.... Tüpün 20 metre ötesinden Marmaray fay hattı geçiyor, aktif bir hat. Üzerini toprakla da kapattılar tüpün, bir deprem olursa kurtuluşun yok zaten. Arkadaşlarıma da söylüyorum, binmeyin diye. Bir raydan çıkacak olursa tüp dağılır mı dağılmaz mı bilmiyoruz daha. Trende arıza olup insanlar yürümüştü, yine öyle bir şey

olduğunda 80 yaşında bir insan o basınçtan ölür. Orada çalışan bizim dağcıların da durumu aynı, omuzları çökmüş, yüzleri kayıyor basınçtan dolayı.

.... Bu Marmaray için kazılan tünellerden dolayı İstanbul'un çehresi değişti. Ben Marmaray hatlarının geçtiği yerlerle ilgili iyi bir araştırma yapmıştım. İstanbul'un tarihi kültür yerleri, ekolojisi değişti. Yüzlerce yıllık Süleymaniye Camii altından metro tüneli geçiyor, sarsıldıkça sarsılıyor, sürekli tren geçip duruyor. Bu, Tarihi Yarımada'ya zarar verecek. Zaten eski yapılar, tren geçtikçe sallanacak, yapılar bozulacak, tarihi özelliğini kaybedecek. Yenikapı'dan o kadar tarihi yapı, eser çıktı. Oradakilerin ancak %1'i müzelerle taşındı.

Peki Marmaray tam anlamıyla bitirile ve sorunsuz çalışsa, İstanbul'un trafiği hafifler mi?

Bir kere arabası olan bir insan zaten trene binmez, arabasını kullanır yine, şu an kalabalık ol-

Marmarayın tam güvenli çalışması ve İstanbul'un toplu ulaşım ihtiyacını karşılamak için ne gerekli?

Marmaray'ın tam güvenli çalışması için, projenin bir bütün olarak acele ettirilmeden, Sözleşmesinde tarif edildiği gibi programlandığı şekilde kendi akışına uygun olarak bitirilip tüm eksiklerinin tamamlanması gerekmektedir. Bu Proje'nin İstanbul'un mevcut toplu ulaşım ihtiyacının ne kadarına çözüm olacağını söylemek mümkün değildir. Çünkü İstanbul'da yerleşim tercihlerinin 3. köprü, 3. Havalimanı bir de Kanal İstanbul gibi söylentiler/iddialar yüzünden, şehrimizin gittikçe kuzeye doğru büyüme isteği, Marmaray'ın İstanbul'un ulaşım çözümleri içinde durumunu zayıflatmakta olduğu ulaşım uzmanlarınca belirtilmektedir.

Uzun yıllara yayılan bir proje bu. Çalışma koşulları çalışan işçiler, teknisyen ve mühendisler açısından nasıldı? Örneğin geçtiğimiz yıllarda Marmaray'da çalışan işçiler direnişe çıkmıştı. Sizin gözlemlerinizi nedir?

Esas yüklenicilerin bizzat çalıştırdığı personel açısından, işçileri dahil, sorun yoktur. Ama bu esas yükleniciler yükümlendikleri işlerin yaklaşık % 80'ini taşeron firmalara yaptırmaktadır. Sorun işte taşeronlarda çalıştırılan teknik eleman ve işçilerin ödemeler dahil, iş koşullarında yaşanmaktadır. Direnişe çıkan işçiler işte CR3 yüklenicisinin taşeronlarından birine aitti ve bunun da asıl sebebi 29 Ekim'e açılış yetiştirme aceleciliği ile doğrudan bağlantısı vardı.

Yoğunluğunuza rağmen bilgilerinizi bizlerle paylaştığınız için çok teşekkürler.

GÜNLÜĞÜ

Den(ge)siz Yönetim!

Kızıl-erkekli aynı merdiven, aynı otobüs tren... aynı yurt, aynı yemekhane... Olur mu böyle şey! Tiz haremlik selamlık ayrıla hemen! Bir deli atar taşı kuyuya...

Sonrası malum. Tam bir circuna. Her kafadan bir ses. İzahatlar, destek köstek açıklamaları... Hele bir de "yok öyle demek istemedi aslında" ile başlayan fasıllar... Heyhat, adam deli-kanlı! Alır mı lafi geriye! Gider küffarın üstüne üstüne. Dedik, yaptık, yine der ve yaparız. Cümle ayaktakımından korkmayız!

Konuşma metni "Polat Alemdar'ın "geceden gündüze değil de, bugünden yarına değil de, çok acil olarak değil ama çabuk çabuk" tadında olup, dinleyenleri vecd ile kendinden geçirdiği için olsa gerek, dinleyenler pek bir şaşaladı. Önce kendinden geçip, bu sarsıcı hitabet karşısında sarsılmaktan bir şey anlayamadıklarından, her kafadan bir ses çıktı. E olur o kadarıcık!

Bu arada söz talimatı deyip kendini esas duruşta bulan vali-bakan ve tabii

twitter'da cümle ahlaksıza ana avrat laf çakan...

Dedik ya, bir deli atar taşı kuyuya... Delinin bütün adamları başlar düşünüp kaşınmaya. Gençler biraz haşarı. Başlarını bir an evvel bağlamalı. Uslandırır erke yaşta bağamak başı.

Öyleyse... Özendir bedava kredi ile. Sopa ise öbür elinde... Aile, namus ve ahlak... Uymayan cezalandırılacak!

Kardeş, meleklerin cinsiyetini bırak, üstündeki dam yanyor bak!

Uslanmaz bu saatten sonra bu gençlik. (Sahi bu hay huy arasında gözlerden sakladığın Rojava'ya duvar meselesi n'oldü kardeşlik!) İşte gençlerden sana eğencelik vecizler...

- Erkek yurdunda dişi kedi besliyoruz. Denetimde sorun çıkar mı ki?

- O değil de ensestini üstünü kapatmanızı ve tecavüzçülerin makam sahibi olmalarını napcaz ??

- #KızlıErkekliAynıEvdeKalıyoruz Aynı Yolda Yürüyoruz! Aynı Sırada Otu-

ruyoruz! Aynı Ezgileri Söylüyoruz! Direniyoruz!

- Sayende her gün ya alkol ya seks konuşuyoruz. Eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürüyorsun yemin ediyorum

- Valilere "ilk gece hakkı" ne zaman verilecek?

- Kızlı erkekli kalan öğencileri valiler değil belediye başkanları denetlesin. Malum, nikah kıyabiliyorlar.

- RTE önce 3 eşli danışmanı Ali Yüksel sekreterinden gayri meşru çocuğu olan Hüseyin Çelik'i tımar etsin

- Bizlerin beyni zinaya çalışmıyor, onu evlatlıkla evlenilir diyen kankalarına anlat

- 13 yaşında kızın kendi isteğiyle ilişkiye girdiğine inananlar 20 yaşında insanın iradesinden şüphe ediyorlar

- Kendimi bir kadın olarak ayaklı bir problem mekanizması gibi hissetmeye başladım yahu..

- Çocuk gelinler, şiddet görenler, öldürülenler hiç biri mühim değil kızlı er-

kekli kalmasınlar tek derdimiz bu

- Bir gün başbakan bu eteğin üstüne bu bluz olur mu diyebilir diye korkuyorum

- Akgençliğiniz ne yapıyorsa artık evde, herkesi onlar gibi sanıyorsunuz.

- Birileri RTE nin imdat şeysini çekmiş olabilir mi?

- #kızlıerkekliaynıevdekalıyoruz diye isyan edeceğine Türkiye'deki 3 evlilikten birinin 18 yaş altı olmasına isyan etsen de bir işe yarasan.

- Her gün kaç KADIN şiddet görüyor? Kaç minicik ÇOCUK cinsel istismara uğuyor? ÖNEMLİ mi? Hayır! Önemli olan; #KızlıErkekliAynıEvdeKalıyoruz

- Evime bir kız bir de erkek öğrenci almak istiyorum! İsyen bizim evden başlasın istiyorum!" #KızlıErkekliAynıEvdeKalıyoruz Yaratıcı isyanlara!

- Ülkeyi, bir kadınla bir erkeğin seks dışında bir araya gelemeceğini düşünen hastalıklı insanlar yönetiyor.